

CERCETAȚI SCRIPTURILE - Partea 3

Slăvit

să fie Domnul! În timp ce suntem în picioare, să deschidem Bibliile la Ioan 5.39:

„Cercetați

Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți viața veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine.”

Vedem

că Isus Se afla pe pământ și că întotdeauna a fost cineva care a contestat Cuvântul descoperit. De fiecare dată când Dumnezeu a vrut să aducă o descoperire a acestui Cuvânt, a fost cineva care s-a ridicat s-o conteste, s-o contrazică și să lupte împotriva ei. Dar Isus a spus: „Cercetați Scripturile, pentru că tocmai Scripturile în care socotiți că aveți Viață veșnică, mărturisesc despre Mine”, iar Mireasa poate spune același lucru: „Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți Viață veșnică, dar tocmai ele mărturisesc cine suntem noi, ce face Dumnezeu și ce poziție am avut în gândul Său.” Totul zace aici în Scripturi, dar a fost adus la suprafață astăzi și a fost arătat ca să putem vedea noi, iar noi putem vedea. Mireasa poate vedea toate aceste lucruri.

Taina

Miresei a zăcut tot timpul în acest Cuvânt, iar în aceste zile din urmă, El a dezvelit Cuvântul și a început să arate toate tipurile și umbrele. Pecetea a șaptea este în fiecare simbol și umbră și în toate tainele din Biblie putem să-L vedem pe Isus Hristos, dar dacă privim cu atenție, de fiecare dată când îl vedem pe El, veți vedea că taina aceea cuprinde și o femeie. De fiecare dată, există o Mireasă care este acolo cu Taina, cu umbra; Mireasa este tot timpul în umbra umbrei. În aceste zile, noi ne întoarcem și citim Biblia, dar nu o mai vedem cum o vedeam înainte. Sunt

aceleași cuvinte pentru că ele nu s-au schimbat, de aceea nici noi nu trebuie să le schimbăm, nu trebuie să schimbăm în nici un fel textul, ci tot ce trebuie să facem este să citim Scripturile cu ochii larg deschiși, fiindcă atunci vom vedea „Ea este acolo și acolo și acolo.”

Pe

măsură ce ne adâncim în aceste lucruri, aș vrea să ne întoarcem la Geneza.

Fratele

Branham a spus în **Pecetea a șaptea**:

„Dacă aș avea timp, m-aș întoarce înapoi și v-aș arăta Pecetea a șaptea vorbită din Geneza, de la început.”

Pentru

mine este uimitor faptul că el a făcut asemenea afirmații, dar nu a avut întotdeauna timp să se întoarcă și să arate lucrurile pas cu pas. Ceea ce a încercat el să facă a fost s-o evidențieze, s-o arate, de aceea a spus: *„Eu ating doar vârful, îndeajuns de mult*

ca voi să știți despre ce vorbesc.” Și tot el a spus: *„Când au fost deschise Pecetele, acestea au dezvelit toată Biblia.”* Toată

Biblia a fost descoperită, dar fratele Branham nu a mai avut timp să ia fiecare verset care se referea la aceasta, fiecare loc care arăta Mireasa, ci a atins doar vârful pentru ca noi să știm ceea ce este. El știa că odată ce Mireasa a primit cheile, Ea le poate lua și poate deschide taina care se regăsește în fiecare tip, în fiecare umbră care zace acolo. Ea nu se teme să exploreze Pământul făgăduit care i-a fost dat, nu se teme să se aventureze în Mesaj, să ia cheile pe care ni le-a dat astăzi profetul și să cerceteze Scripturile, pentru că ele sunt cele care vorbesc despre noi. Ea nu se poate teme de aceasta, dar uneori apare teama de a lua un verset pe care nu l-a folosit profetul. Dumnezeuule! Gândiți-vă puțin!

Fratele

Branham a spus: „*Eu am predicat ceea ce a predicat Pavel.*” Este adevărat? Astfel, când a fost dincolo de perdeaua timpului, i s-a spus: „*Tu vei fi judecat cu grupul tău, iar Pavel va fi judecat cu grupul lui.*” Atunci el a zis: „Eu am predicat ceea ce a predicat Pavel”, iar toți cei care erau acolo, au spus: „*Pe aceasta ne odihnim și noi.*”

Câți

dintre voi vă odihniți pe aceasta? Amin! Fratele Branham a predicat ceea ce a predicat Pavel, dar el nu a stat la amvon citind astăzi Epistola către Romani, mâine, 1Corinteni și a treia zi, 2Corinteni. El a predicat ceea ce a predicat Pavel, dar a putut lua exemple din Vechiul Testament pe care Pavel nu le-a atins niciodată. El a luat din Vechiul Testament versete la care Pavel nu a făcut niciodată referire, dar cu toate acestea, a predicat ceea ce a predicat Pavel. El știa că va ajunge la judecată și că va fi judecat împreună cu grupul său, dar a fost pe deplin încredințat că vor trece de judecată pentru că a predicat ceea ce a predicat și Pavel, chiar dacă nu a spus cuvânt cu cuvânt ceea ce a spus Pavel.

Fratele

Branham a fost capabil să ia mesajul lui Pavel și să-l găsească în tot Vechiul Testament; și de îndată ce descoperirea pătrunde înăuntru, Miresei nu îi mai este teamă de Scripturi, nu îi mai este teamă de Mesaj. De ce? Pentru că numai fără descoperire există teama că vom obține o vacă păscând iarbă pe vârful unui pom. Singurul fel în care veți obține aceasta este dacă nu știți cum trebuie să arate întregul tablou. Dar prin descoperire, voi puteți vedea taina Pечеții a șaptea, vedeți venirea lui Hristos în Mireasă, vedeți ceea ce se desfășoară în zilele noastre, și de îndată ce veți avea o vedere de ansamblu, veți putea pătrunde în detalii pentru că ele se vor așeza de fiecare dată în marele Tablou. Singurul fel în care veți obține vaca pe vârful pomului este dacă nu aveți o vedere de ansamblu, dacă nu aveți descoperirea. Lipsa descoperirii aduce teama, iar teama ne va opri să ne îndepărtăm de Iordan.

Noi

am intrat în Țara făgăduită, Iosua ne-a adus în Țara făgăduită, dar eu mă tem să mă îndepărtez de Iordan deoarece știu că dacă îl văd, sunt într-o poziție bună. Dar dincolo de dealul următor este o altă vale care aparține copiilor Israelului. Ei trebuie să se îndepărteze de Șilo, trebuie să plece din Ierihon și să intre în stăpânirea deplină a Țării, iar astăzi, stăpânirea deplină a Țării este tot Cuvântul lui Dumnezeu, toată Biblia. Acesta nu este timpul pentru grădiniță, nici pentru clasa întâi, ci este timpul pentru o Mireasă matură pe deplin. Care este? Manifestarea întregului Cuvânt arătată astăzi pe pământ, într-un popor, în Mireasă. Ea nu se teme de Cuvânt, de Biblie, de Mesaj. De ce? Pentru că Îl vede; și de îndată ce Îl vezi, Îl tot vezi. Nu poți să nu-L mai vezi, ci pur și simplu Îl vezi. Înțelegeți? Și dacă L-ai văzut, atunci, nu vei putea să nu-L mai vezi în Rut, în Estera, în Debora, în femeia care i-a fost dată lui Adam. De îndată ce-L vezi cu adevărat, Îl vei vedea oriunde te vei uita.

Așadar,

noi nu ne temem de Cuvântul lui Dumnezeu și nu vom spune: „Nu pot merge la versetul acela pentru că fratele Branham nu l-a citit niciodată.” El a spus că deschiderea Pecișilor a deschis toată Biblia. Așadar, pentru Mireasă nu există părți din Biblie care sunt dincolo de limite.

Fratele

Branham a predicat ceea ce a predicat Pavel, dar apoi ni s-a spus că același Mesaj va merge la evrei. Ni s-a spus aceasta? Acest lucru se va face prin cei doi proroci din Apocalipsa 11, este adevărat? Așadar, cei doi proroci din Apocalipsa 11, Moise și Ilie, vor predica același Mesaj la evrei. Credeți că ei îi vor aduna pe cei o sută patruzeci și patru de mii, vor scoate laptopul și vor asculta ceea ce a spus profetul, pentru că vor veni la același Mesaj? Da, ei vor veni la același Mesaj, dar poate nu vor asculta nici o casetă. Poate ei nu vor avea nici o predică, dar este același Mesaj pentru că totul este prin descoperire.

Pe

măsură ce se scurge timpul, noi înțelegem tot mai mult cât este de crucială descoperirea, pentru că înțelegerea intelectuală ne va lega în noduri, ne va duce în colțuri, ne va intimida și ne va face să fim temători, dar descoperirea îndepărtează toată teama.

În

Geneza 1.26-28 scrie:

„Apoi Dumnezeu a

zis: „Să facem om după chipul Nostru, după asemănarea Noastră; el să stăpânească peste peștii mării, peste păsările cerului, peste vite, peste tot pământul și peste toate târâtoarele care se mișcă pe pământ.”

Dumnezeu a făcut pe

om după chipul Său, l-a făcut după chipul lui Dumnezeu; parte bărbătească și parte femeiască i-a făcut.

Dumnezeu i-a

binecuvântat și Dumnezeu le-a zis: „Creșteți, înmulțiți-vă, umpleți pământul și supuneți-l și stăpâniți peste peștii mării, peste păsările cerului și peste orice vietuitoare care se mișcă pe pământ.”

Aceasta

s-a petrecut în ziua a șasea a creației, iar fratele Branham a spus că Pecetea a șaptea a fost vorbită de la început, din Geneza. Astfel, vedem că Dumnezeu a descoperit chiar în primul capitol al Genezei, ceea ce era în gândul Său. El avea un gând, o dorință, dorea un pământ care să fie locuit de fiii și fiicele lui Dumnezeu. După judecata care a avut loc pe pământ, pământul era acoperit de întuneric și apă, dar El a pășit în scenă și a început să-l refacă conform imaginii pe care o avea în gândul Său. Astfel, ceea ce era în gândul Său a venit la suprafață în ziua întâia, a doua, a treia, a patra, a cincea, parcurgând Pecețile chiar aici la creație, descoperind ceea ce se afla în

adâncul gândului Său pe măsură ce pământul începea să ia o formă, un contur. Ce făcea El de fapt? O casă pentru poporul Său.

Apoi,

în ziua a șasea, sub Pecetea a șasea, El urma să creeze ceva după chipul Său, nu ceva ce se afla în gândul Său, ci ceva ce reflecta Chipul Său Însuși; El l-a făcut pe om, dar i-a făcut parte bărbătească și parte femeiască. Dar acest om era o ființă duhovnicească, un om duhovnicesc care era parte bărbătească și parte femeiască.

Astfel,

astăzi, noi putem să ne întoarcem aici și să spunem: „Acesta sunt eu, chiar acolo!” Cercetați Scripturile pentru că ele mărturisesc despre noi. Unde suntem noi? Chiar aici, pentru că atunci când Dumnezeu a ieșit ca Marele Logos, a fost într-un chip duhovnicesc, în chipul Logosului, Hristos înainte ca El să fie Isus Hristos, înainte de a Se naște ca și Copil; El a ieșit de la Dumnezeu și trebuia să oglindească ceea ce era Dumnezeu, în El fiind toate calitățile lui Dumnezeu: și partea bărbătească și partea femeiască. Unde va aflați voi? Chiar aici, la început. Uitați-vă la sarcina pe care v-a dat-o El:

„Dumnezeu i-a binecuvântat și Dumnezeu le-a zis: „Creșteți, înmulțiți-vă, umpleți pământul și supuneți-l și stăpâniți peste peștii mării, peste păsările cerului și peste orice viețuitoare care se mișcă pe pământ.”

Sarcina

de a supune și de a stăpâni pământul a fost dată omului, care era parte bărbătească și parte femeiască.

Noi

vedem că încă de la început, din capitolul unu al Genezei, El a plecat și ne-a descoperit ceea ce se afla în gândul Său, rupând Pecetea tainei gândului Său

prin faptul că a pus lumina la locul ei, a mutat cerurile sus, a pus iarba la locul ei, pomii și peștii la locul lor, până când a ajuns la actul de încoronare, descoperind Cine era El, natura Sa, creând ceva după chipul Său, un om duhovnicesc: parte bărbătească și parte femeiască. Apoi, El l-a luat pe acest om și l-a pus într-un trup de carne, ca să poată fi cunoscut, pentru că el era ca și marele Duh, ca și Duhul Sfânt care Se mișca peste toată creația lui Dumnezeu, având stăpânire și autoritate, dar nimeni din creație nu putea interacționa cu dumnezeul ei. Este adevărat? Astfel, l-a luat pe Adam și l-a pus într-un trup de carne făcut din praful pământului, ca să poată interacționa cu creația Sa, iar creația să-l poată vedea pe dumnezeul ei.

Același

lucru L-a făcut cu Isus Hristos, pentru că Dumnezeu Se plimba pe deasupra pământului, orchestra toate lucrurile și stăpânea totul, dar omul nu putea interacționa cu El, nu putea să-L vadă și nu a putut să-L atingă pe Dumnezeul lui până când Acesta nu a venit jos în chipul lui Isus Hristos.

Apoi,

când Adam era aici interacționând cu animalele, punându-le nume și stăpânind grădina Eden, Dumnezeu a spus: „Nu este bine ca omul să fie singur. Nu este bine ca el să fie parte bărbătească și parte femeiască într-un singur vas!” Astfel, l-a adormit și a scos din el ingredientele necesare pentru facerea femeii, a creat-o, după care l-a trezit pe Adam și i-a prezentat-o pentru ca ei să fie împreună din nou, iar El a spus: „Este foarte bine.”

Apoi,

Dumnezeu a trecut la ziua a șaptea, iar Scriptura spune că în ziua aceea S-a odihnit, pentru că tot ce voise să facă pentru a ilustra dorința care fusese în gândul Său și voia Sa, era deja acolo. Tot ce trebuia să mai facă era să privească la ceea ce a făcut, la bărbatul și femeia care aveau stăpânire asupra pământului. Atunci, L-am cunoscut pe Dumnezeu. Vedeți? El a descoperit totul în șase zile, dar în ziua a șaptea nu a descoperit nimic.

Pecetele

sunt în tot capitolul unu din Geneza; apoi ajungem la ziua a șaptea, iar în capitolul 2.1-3 scrie:

„Astfel au fost sfârșite cerurile și pământul și toată oștirea lor.”

Așadar,
lucrarea era încheiată.

„În ziua a șaptea, Dumnezeu Și-a sfârșit lucrarea pe care o făcuse și în ziua a șaptea S-a odihnit de toată lucrarea Lui pe care o făcuse.

Dumnezeu a binecuvântat ziua a șaptea și a sfințit-o, pentru că în ziua aceasta S-a odihnit de toată lucrarea Lui pe care o zidise și o făcuse.”

Lucrarea

a avut loc timp de șase zile, iar în ziua a șaptea a fost tăcerea, taina. Ce a fost a șaptea? Odihna Celui care le-a făcut pe toate cele șase.

Să

mergem în Geneza 5.1-2:

„Iată cartea neamurilor lui Adam. În ziua când a făcut Dumnezeu pe om, l-a făcut după asemănarea lui Dumnezeu.

l-a făcut parte

bărbătească și parte femeiască, i-a binecuvântat și le-a dat numele de „om” în ziua când au fost făcuți.”

Noi

vedem că atunci când i-a făcut parte bărbătească și parte femeiască, Dumnezeu i-a binecuvântat și i-a numit Adam. Așadar, când a venit la suprafață femeia, când El a creat-o, când a luat-o din coasta lui Adam și a despărțit duhul său, când a despărțit partea bărbătească de partea femeiască, numele femeii a fost Adam, deci nu s-a schimbat. Când femeia a fost în el, numele ei era Adam, iar când a fost separată de el, numele ei a fost tot Adam. Vedeți? Ea era Adam. Vedeți taina? Vedeți Mesajul? Când a fost separată și pusă într-un alt chip, când a venit la suprafață într-un alt chip, acela era chipul feminin, dar era chipul feminin al lui Adam. Ea era Adam, el era Adam și împreună erau Adam. Unde era Adam? Acolo. Care dintre ei era Adam? Amândoi. Vedeți? Nu Dumnezeu a numit-o femeie, ci Adam. Adam i-a dat acest titlu, nu-i așa? Nu Dumnezeu a numit-o „Eva”, ci Adam, și ea a primit acest nume după ce a săvârșit curvia. Astfel, numele ei ilustra adulterul pe care-l săvârșise, ea devenind mama tuturor celor vii. Ea nu ar fi trebuit să aibă niciodată un alt nume, ci ar fi trebuit să fie întotdeauna Adam.

Pentru

că am fost întotdeauna cu Isus Hristos, când El a ieșit ca Logos, când El a fost atributele din gândul lui Dumnezeu, noi am fost acolo. Când Logosul a ieșit de la Dumnezeu, noi am fost acolo; când am fost creați în trupul Său de carne, noi am fost acolo. Aceasta este ceea ce spune Scriptura, este ceea ce spune profetul. Apoi, am fost separați. Tot timpul este același lucru. Ea este El, însă acum locuiește în trupuri hibride de carne. Dar nu aceasta este Ea! Ea este omul dinăuntru, este Viața dinăuntru, este Viața lui Dumnezeu care Se află înăuntru în suflet și a venit la suprafață prin nașterea din nou; Aceasta este Hristos. Aceasta este Viața lui Dumnezeu Însuși care trăiește și este arătată prin vâlul cărnii hibride. Dar carnea hibridă nu este nici Ea, nici El, ci Viața dinăuntru este înfățișată prin carnea hibridă.

Prieteni,

acum, noi vedem ziua noastră în Geneza, vedem această Taină mare pe care au deschis-o Pecețile, această Taină mare spre care ne îndreaptă Mesajul.

Înainte

ca profetul să înceapă să trâmbițeze Mesajul Său, a trebuit să lege toate capetele lăsate libere, ceea ce înseamnă că predicarea seminței șarpelui, dumnezeirea, botezul în apă în Numele lui Isus Hristos, au fost legarea capetelor lăsate libere. Așadar, el a trebuit să lege toate aceste capete înainte de a aduce Mesajul Său. Înțelegem aceasta? Sămânța șarpelui nu este Mesajul, nici dumnezeirea și botezul în apă. Aceasta este slujba îngerului al șaptelea a celei de-a șaptea epoci a Bisericii, care a legat toate capetele lăsate libere de-a lungul epocilor bisericilor, iar când a terminat de făcut aceasta, a venit jos Îngerul puternic, Hristos, Apocalipsa 10.1. De ce? Ca să descopere Tunetele, Tainele care zăceau în simbolurile din Peceți. Când? După ce el a legat toate capetele lăsate libere. Atunci a venit Mesajul.

Înseamnă

că noi putem face o mare greșală crezând că Mesajul este Maleahi 4, sămânța șarpelui sau botezul în Numele lui Isus Hristos. Nu acestea sunt Mesajul, prieteni, ci ele au fost reșezarea a ceea ce au lăsat pe dinafară reformatorii; au fost desăvârșirea, încheierea Reformei, iar desăvârșirea Reformei urma să ne aducă la restituire. S-a întors restaurarea, Cuvântul deplin S-a întors înapoi la manifestare.

Noi

am fost atât de mulți ani la Mesaj, dar nici măcar nu am știut ce este Mesajul. Am fost atât de mult timp la Mesaj, încât putem avea o diplomă teologică în sămânța șarpelui sau în dumnezeire. Putem să avem dezbateri despre sămânța șarpelui, cu teologii, și să-i facem să rămână fără pământ sub picioare. I-am putea lua pe copiii noștri de școală duminicală, iar ei ar putea să explice apa botezului prin Scripturi și nimeni să nu poată nega că ei stau tot timpul cu Cuvântul, și totuși, nu acesta este Mesajul. Mesajul este Hristos, parte bărbătească și parte femeiască. Nădăjduiesc că aceasta nu vă sperie pentru

că acesta este adevărul. Avem oameni care au diplome în învățături despre sămânța șarpelui, apa botezului, dumnezeire, etc., pe care le stăpânesc foarte bine, dar nu acesta este Mesajul. Mesajul este Hristos. Lucrurile acelea sunt esențiale și noi le credem, ele sunt Cuvântul, sunt Cuvântul care a fost adus înapoi și așezat la locul Lui pentru ca Cuvântul Însuși să Se poată întoarce înapoi la biserică. Aleluia!

Nu

vreau să merg prea departe, dar rămâneți aproape.

Noi

vedem că de la început și în tot Vechiul Testament, această Taină a Mesajului a fost așezată aici, în bărbat și femeie, ei fiind una și venind de la aceeași Sursă. Femeia nu a venit din alt loc, ci era din același loc. Ea a venit într-o manifestare diferită, dar era tot Adam, fiindcă a venit la suprafață din același loc. Este uimitor! Atunci când ea a vorbit cu șarpele, dacă șarpele ar fi vrut s-o cheme pe nume, ar fi trebuit s-o numească Adam. Noi știm că șarpele putea vorbi și că a vorbit cu ea, dar când a vrut să-i atragă atenția, ar fi trebuit să-i spună „Adam”.

Iubesc

Mesajul! Îmi place atât de mult când Dumnezeu ia tradiția și o frânge la picioarele noastre, prin descoperire, pentru că denotațiunile au o anumită înțelegere, dar Mesajul a venit să ne scoată afară dintr-o înțelegere tradițională și să ne aducă la descoperirea Cuvântului adevărat.

Am

început din Geneza capitolul unu și am văzut taina acolo, dar acum vom merge la sfârșitul Vechiului Testament, la Maleahi. Vedeți, noi privim la versetul „*Cercetați Scripturile pentru că ele mărturisesc despre Mine.*” Unde puteți găsi Mireasa? În Geneza capitolul unu. O găsim acolo unde este Mirele. Astfel, dacă găsim Mirele în capitolul

unu, o găsim și pe Mireasă acolo.

Să

mergem la ultimele două versete ale Vechiului Testament. Maleahi 4.5-6:

*„Iată, **vă***

voi trimite pe prorocul Ilie înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată.

El va întoarce inima

părinților spre copii și inima copiilor spre părinții lor, ca nu cumva, la venirea Mea, să lovesc țara cu blestem!”

Aici,

la sfârșitul Vechiului Testament, El a așezat o profecție despre venirea lui Ilie și a spus: „Iată, **vă** voi trimite pe prorocul Ilie...” Cine este acest „**vă** (voi trimite)” sau „**vouă vă** (voi trimite)” ? Mireasa. Iată-o chiar aici.

„Cercetați

Scripturile pentru că ele vorbesc despre Mine.” Profetul Ilie ne-a fost trimis ca să ne întoarcă credința înapoi la părinți. Noi regăsim Mireasa în capitolul unu din Geneza și în ultimele două versete ale ultimei cărți din Vechiul Testament, dar Ea se află pretutindeni între aceste două capitole. Am putea scrie o poveste de dragoste și să spunem: „Ea este acolo, acolo și acolo”, iar noi am făcut aceasta în ultimii ani. Ne-am uitat la Debora din seminția lui Dan, al patrulea judecător care s-a ridicat sub ungera vulturului, sub ungera Peceții a patra; o femeie care a devenit judecător. Ce taină! Dumnezeu nu i-a îngăduit niciunei femei să fie preot, nu a avut niciodată o femeie împărat, dar aici, în Cartea Judecătorilor, El a rânduit o femeie judecător. Iese în evidență dintr-o mie și ne întrebăm: „Ce caută aceasta în Scripturi? Nu are sens!” Este ca și cum Dumnezeu ar fi uitat toate principiile Sale legate de căpetenie, de conducerea pe care a stabilit-o și pe care a instituit-o

pretutindeni în Israel, într-un anumit fel. Dar când ajungem în Cartea Judecătorilor, găsim lucrul acesta care iese în evidență și care este acolo ca să ne atragă atenția. Care este acel lucru? Al patrulea judecător, sub steagul lui Dan, este o femeie. Ce face ea acolo? Mărturisește despre slujba Miresei, sub Pecetea a patra. Totul este în povestea ei. Aici regăsim și o biruință asupra neamurilor, iar ea a profetizat că acea biruință avea să vină prin mâna unei femei.

Poate

ziceți: „Ce este această poveste? Nu are sens!”

Ba

da, are sens! De îndată ce vedem Mesajul și înțelegem taina, vedem ceea ce a făcut Debora, biruința prin mâna unei femei, ceea ce s-a petrecut aici. Și nu a fost biruința unei femei ebraice, ci a fost biruința unei femei dintre neamuri, pentru că atunci când împăratul vrăjmaș, asupritorul lor, a fugit de pe câmpul de bătălie, a intrat într-un cort. Acea femeie l-a invitat în cort și l-a poftit să doarmă. Ea i-a zis: „Rămâi aici! Totul va fi bine.” De ce? Pentru că vrăjmașul va fi înjunghiat în cortul vostru. Cel mai mare vrăjmaș pe care-l aveți este cel la care vă uitați în oglindă în fiecare dimineață, această carne hibridă, această natură a pământului. Aceasta este ceea ce trebuie să fie distrus. Unde îl va nimici Mireasa dintre neamuri pe vrăjmaș? În cortul ei, pentru că trupul vostru hibrid va fi schimbat într-un trup proslăvit. Voi veți avea biruința finală.

Așadar,

ce a făcut ea? A luat un țaruș și l-a înfipt prin tâmpla lui în pământ. Ce a făcut prin aceasta? A nimicit mintea veche și vicleană a vrăjmașului, gândul șarpelui care pătrunde înăuntru prin înțelepciunea sa și începe să amăgească Mireasa. Sub ungerea vulturului, în capitolul patru, sub al patrulea judecător, sub Debora, această femeie dintre neamuri a luat o suliță și a înfipt-o în pământ exact prin mintea vrăjmașului, zicând: „Nu voi mai accepta gândirea ta. Este gândul lui Hristos, Cuvântul, sau nimic!”

Noi

putem străbate Biblia de nenumărate ori și să mergem la Avraam. Mireasa lui trebuia să vină de la tatăl său. De unde vine Mireasa lui Hristos? Din același loc. Avraam și Sara trebuiau să vină din același tată. Apoi, el a avut un fiu, iar când a venit timpul ca acesta să se căsătorească, Avraam l-a luat pe slujitorul său Eliezer și l-a trimis în casa tatălui său pentru că mireasa fiului său trebuia să vină de pe aceeași linie. Soția fiului făgăduit trebuia să vină din aceeași sursă.

Fratele

Branham ne-a spus că slujba sa a fost slujba lui Eliezer. De fapt, Domnul i-a spus aceasta. El a fost ca Eliezer și urma să pregătească o Mireasă. Astfel, pe măsură ce a mers prin țară, în denominațiuni, a trebuit să pregătească o Mireasă și s-o scoată afară ca s-o aducă unde se afla Isaac, pentru că Isaac a fost scos afară din cele șapte epoci ale Bisericii. Isaac era înafara taberei. Așadar, el a trebuit să meargă în tabără, să găsească o femeie și s-o scoată afară de acolo ca să se unească cu Isaac. Ce a făcut el? A intrat înăuntru, dar nu a putut s-o găsească prin intelect, prin chestionare sau mergând la autorități, ci a putut s-o găsească numai prin descoperire. Ce a spus el? „Doamne, îngăduie ca fata pe care ai ales-o Tu, să-mi dea să beau mie și cămilelor mele”, adică celor zece cămile pe care le adusesese cu el. Fratele Branham a spus că aceasta este făptura, puterea care o va duce pe Mireasă la Isaac al ei; este Cuvântul, Mesajul care vă va duce la Isaac.

Eliezer

a ajuns în țară, la fântână, și este uimitor că întotdeauna întâlnirea are loc acolo unde este apă; Apa spălării sau Apa Cuvântului, Apa Vieții care vine de la tronul lui Dumnezeu. Întotdeauna a fost o întâlnire lângă apă. Astfel, Eliezer a ajuns acolo și a spus: „Doamne, eu nu știu cine este ea, nici cum arată.”

Fratele

Branham nu a putut veni în fața unei mulțimi și să spună: „Tu, tu și tu, sunteți Mireasa! Veniți cu mine pentru că am ceva să vă spun.” Vedeți? El nu știa

cum arăta ea, dar a spus:

„Îngăduie ca cea care este aleasa Ta, să-mi dea apă mie și cămилелor mele. Îngăduie ca cea care mă respectă pe mine și Cuvântul, puterea care o va duce înapoi la Isaac, să fie aceea.”

Atunci

a venit Rebeca, fecioara, neștiind că ea era mireasa. Ea nu știa că Eliezer era acolo ca să cheme o mireasă pentru fiul făgăduit, nu știa ce se petrece, dar dintr-o dată, în timp ce se plimba, a auzit glasul unui bărbat care cerea apă. Atunci, ea se afla în vedenie, și trebuia să aibă ea însăși o descoperire cu privire la ceea ce Eliezer nu putea să-i spună direct, pentru că i s-a poruncit să nu explice Tragerea a treia. El ajunsese la Pecetea a șaptea unde i s-a spus: „Oprește-te chiar aici!” Aici a existat o parte pe care a trebuit s-o îndeplinească ea, ca să arate că era Mireasa; iar partea pe care trebuie s-o împlinescă Ea nu este partea în care Eliezer se așază jos și spune: „ $a+b=c$, cutare și cutare ne va duce la concluzia cutare. Înțelegi? Poți vedea?” Nu! El a așezat toate piesele, a explicat ce este a, ce este b și ce este c, dar nu a putut să explice Tragerea a treia pentru că atunci când a fost deschisă Pecetea a șaptea, în cer s-a făcut tăcere. Înseamnă că trebuie să aibă ea însăși descoperirea pentru că el o poate identifica numai prin descoperire.

Acesta

este motivul pentru care putem studia Mesajul până ni se prăjește creierul, putem citi, citi și citi, îl putem alinia și să spunem: „Am optzeci și cinci de citate despre subiectul acesta, le-am citit pe toate.” Fără descoperire este degeaba.

Zilele

trecute am căutat ceva în legătură cu un subiect și am găsit optzeci și cinci de locuri în care fratele Branham a folosit cuvântul pe care-l studiam. Le-am citit pe toate cu atenție, dar la sfârșit nu am știut mai mult decât știam atunci când am început să citesc. Vedeți, era ceva ce doream să știu cu privire la subiectul acesta, dar aceasta nu va veni niciodată printr-o cercetare

intelectuală a Mesajului, ci trebuie să vină prin descoperire. Astfel, după ce am terminat de citit cele optzeci și cinci de citate, eu nu am putut spune: „Am citit toate cele optzeci și cinci de citate, iar acum voi trage o concluzie.” Acesta este un fel greșit de a citi Mesajul! Este greșit să spui: „Voi lua și voi descifra tot ce a spus profetul! A spus aceasta de patruzeci și șapte de ori și cealaltă de patruzeci și șapte de ori, iar aceasta a spus-o la sfârșitul slujbei sale, așa că voi merge înainte cu ceea ce a spus mai târziu!”

Prieteni,

acesta este un fel greșit de a citi Mesajul! Dacă faceți așa, veți obține vaca păscând pe vârful pomului, pentru că este un fel intelectual de a citi Mesajul. Nu este nimic în neregulă cu faptul că citiți citate, și eu am citate pe care le citesc, dar fără descoperire, dacă nu există Ceva care să le aducă la viață, la sfârșitul zilei când voi termina de citit cele optzeci și cinci de citate, voi fi la fel de confuz ca la început. Totul va fi răsucit pentru că s-ar părea că „aici a spus ceva, iar dincolo a spus altceva”, s-ar părea că se contrazic una pe cealaltă, aici și-a schimbat din nou afirmația, iar mai târziu s-a întors la ceea ce a spus prima dată.

Dumnezeu

ne-a dat Mesajul printr-un om cu o educație de șapte clase, ca să nu căutăm citate pe care să le punem apoi cap la cap cu mintea, prin intelect. Fratele Branham începea o propoziție, se oprea, apoi o reîncepea, parafraza, uneori încurca personajele din relatările biblice, dar toate acestea s-au întâmplat pentru ca noi să nu facem din acest Mesaj ceva intelectual, ci totul să fie prin descoperire.

„Am

șaiszeci de citate pe care le voi studia.” Dar eu nu am nevoie să le studiez, ci am nevoie de descoperire, am nevoie ca Dumnezeu să-mi deschidă ochii ca să pot vedea tabloul per ansamblu pentru că dacă îl voi putea vedea în ansamblul lui, vor începe că aibă sens și tablourile mai mici. Dar dacă vom studia tablourile mici până vom face crampe la creier și nu le vom vedea ocupându-și locul în marele Tablou, tot ce vom face este să le așezăm greșit și să înțelegem

lucrurile greșit, iar mai târziu, totul va fi haos.

Acesta

este motivul pentru care fratele Branham a spus: „*Mai presus de orice, rugați-vă pentru descoperire.*” Spuneți:

„Doamne, arată-mi Cuvântul Tău.” Noi ar trebui să fim sârguincioși în citire și ascultare, ar trebui să citim Biblia. Aceasta este datoria noastră, respectul și onoarea față de Dumnezeu. Noi ar trebui să ne consacram viețile pentru ceea ce ne-a dat El, iar El ne-a dat acest Mesaj pentru care ar trebui să ne devotăm viețile. Dar dacă El nu ne dă descoperirea, tot ce vom face este să adunăm niște cuvinte în minte și s-o folosim ca să le descifrăm, dar rezultatul va fi că vom începe o nouă denominațiune. Care este leacul pentru denominațiune? Descoperirea.

Doamne,

mai presus de toate dă-ne descoperirea.

Am

văzut taina Miresei în Geneza 1, în Maleahi 4 și o găsim pretutindeni. La sfârșitul lui Maleahi citim: „*Iată că **vă** voi trimite (vouă)...*”

Cui? Miresei. Pentru cine a venit Ilie? Pentru Mireasă. Pentru

cine a venit Eliezer? Pentru Mireasă. Este uimitor pentru că fratele

Branham a spus: „*Îngăduie ca aceasta să*

fie încununarea slujbei mele. Îngăduie ca eu să iau hainele Cuvântului, să îmbrac Mireasa și s-o pregătesc pentru întâlnirea cu Isaac al ei.”

Apoi,

Eliezer a ajuns la încununarea slujbei sale, iar încununarea slujbei sale a

fost clipa în care ei au ajuns în câmp, iar ea a văzut în depărtare pe Cineva

și a întrebat: „Cine este Acela? Eu nu recunosc Norul acela, Inelul acela

misterios în formă de nor de pe cer. Cine este Acela, ce este Norul acela? Tu

ai spus că sunt șapte îngeri, că este un grup de îngeri, o piramidă, Cine este

Acesta?” Încununarea lui Eliezer a fost când Domnul i-a spus: „Rotește-l

spre dreapta.”

Rebeca

I-a întrebat pe Eliezer: „Cine este cel care vine spre noi?” Și el i-a răspuns: „Este Isaac, fiul stăpânului meu.” Atunci, ea a sărit jos, s-a acoperit cu vălul și a alergat să-l întâlnească, iar de atunci noi nu am mai auzit nimic despre Eliezer. Slujba lui este încheiată, pentru că Mireasa și Hristos au devenit una.

Fratele Branham a venit și a așezat Cuvântul. El a procedat la fel ca Hegai, conducătorul eunucilor din cartea Esterei, care a pregătit-o pe Estera pentru întâlnirea cu împăratul, dar amintiți-vă că după ce Estera l-a întâlnit pe împărat și a fost acceptată de el, după ce a existat o unire prin căsătorie, slujba lui Hegai s-a încheiat. El nu mai este menționat în cartea Esterei pentru că lucrarea lui s-a încheiat și a ajuns la încununarea slujbei sale.

Așadar, încununarea slujbei lui Eliezer a fost să pregătească o Mireasă, să o aducă în prezența lui Isaac și să-i spună cine este Isaac, iar după ce a făcut aceasta, după ce lucrarea lui s-a încheiat, Mireasa a plecat de acolo, a alergat spre Mirele ei. Aleluia!

Fratele

Branham a venit, iar noi am avut acest Inel tainic, acest Nor, această piramidă, acest grup de îngeri, am avut toate aceste lucruri despre care ne-a vorbit, dar El Însuși nu a fost identificat niciodată. Profetul ne-a vorbit despre Nor, despre cum a văzut îngerii în vedenie, despre bubuitură, dar nu ne-a spus ce era Norul acela, ce a adus acel Nor sau ce reprezenta El. Apoi, Îngerul Domnului i-a spus: „*Rotește-te-l spre dreapta!*”, iar când l-a rotit spre dreapta, fratele Branham a spus: „*Acolo era chiar El, Hristos, chipul lui Hristos al lui Hoffman. Inelul, Norul a fost alcătuit din îngeri, părul chipului Său, pentru că avea părul alb ca lâna. Acolo sus este Domnul nostru.*”

Eliezer

a arătat cu degetul spre venirea Sa și a spus: „*Acela este Domnul nostru acolo sus!*” Iată-L acolo, alergați și uniți-vă cu El! Nu cu un Nor, nu cu un chip dintr-un Nor, nu cu tabloul de pe perete, ci cu Hristos care a venit în plinătatea Cuvântului Său. Acum, El este aici! Alergați la El pentru că Pecețile au fost deschise, Mesajul a fost dat. Profetul ni l-a arătat, iar la puțin timp după aceea, a ieșit din scenă.

Eu

nu-mi pot imagina că după ce s-a unit cu Isaac într-o unire fizică, Rebeca a spus: „Mi-aș dori să fie Eliezer aici. Mi-aș dori să fiu tot în călătorie cu el, undeva între denominațiuni și întâlnirea cu Hristos, pentru că de multe ori când am avut nevoie de ceva, Eliezer era acolo. Dacă am avut o întrebare, el a avut răspunsul; dacă voiam să știu ceva, el era pe cămila din față, așa că îl strigam și el îmi răspundea. Când îmi era foame, el se îngrijea de hrana mea, când venea o furtună, el se ocupa de totul. Eliezer se îngrijea de totul, așa că mi-aș dori să fie și el aici.” Nu, ea se unise deja cu Isaac. Dar credeți că a încetat să-l aprecieze vreodată? Nicidecum! De unde a primit ea descoperirea despre Isaac? De la Eliezer. De unde a venit înțelegerea ei despre Isaac? De la Eliezer. Ea l-a apreciat pentru că el a fost cel care a ghidat-o prin Mesajul adus. Dar scopul a fost ca ea să se unească cu Isaac.

Acesta

a fost scopul slujbei lui Eliezer, de aceea l-a trimis Tatăl: să aducă o Mireasă pentru Fiul Său. Mulțumim lui Dumnezeu!

Noi

suntem aici, în Maleahi 4: „*Iată că voi trimite pe Ilie (Eliezer).*” Pe cine? Pe profet. La cine? La Mireasă (la Rebeca). Puteți vedea taina în toată Biblia?

Să

mergem acum la primul capitol al Noului Testament. Noi am citit ultimele două

versete din Vechiul Testament, care este în legătură cu un profet care urma să vină la Mireasă, deci este o profeție legată de Mireasă. Aceasta s-a spus chiar la sfârșitul Vechiului Testament, iar acum vom merge la începutul Noului Testament.

„Cartea neamului lui Isus Hristos, Fiul lui David, fiul lui Avraam.” (Matei 1.1).

Este

uimitor faptul că Matei menționează: *„Fiul*

lui David, Fiul lui Avraam.” De ce? Pentru că aceasta include ambele

legăminte. Noi știm că între Avraam și Isus au existat mai mulți pe linie, dar

au fost omiși și a fost menționat David pentru că exista o făgăduință care

spunea că Fiul său va sta pe tron în veci. David a primit o făgăduință care se

aplică lui Isus Hristos, fiindcă El este Fiul care va sta pe tron în veci.

Apoi, există o altă făgăduință care i-a fost dată lui Avraam și care spune: *„Sămânța ta va moșteni pământul.”*

Să

citim din nou:

„Cartea neamului lui Isus Hristos, Fiul lui David, fiul lui Avraam.”

Când

citim acest verset, știm că El este Cel care adună împreună toate făgăduințele,

că toate legămintele sunt adunate în El, toate făgăduințele care i-au fost date

lui David și lui Avraam.

*„Avraam a născut pe Isaac; Isaac a născut pe Iacov;
Iacov a născut pe Iuda și frații lui;*

*Iuda a născut pe
Fares și Zara, din Tamar..."*

Aceasta
este prima femeie menționată în genealogie.

*„...Iuda
a născut pe Fares și Zara, din Tamar; Fares a născut pe Esrom; Esrom a născut
pe Aram;*

*Aram
a născut pe Aminadab; Aminadab a născut pe Naason; Naason a născut pe
Salmon;*

*Salmon
a născut pe Boaz, din Rahav..."*

Aceasta este a doua femeie menționată.

*„...Boaz a născut pe Obed, din Rut; Obed
a născut pe Iese..." (v. 1-5).*

Avem trei femei dintre neamuri. Cum se încheie
Vechiul Testament? Cu o profetie pentru Mireasă. Cum începe Noul Testament? Cu
taina Miresei dintre neamuri, care se află chiar în genealogia lui Isus, fiul
lui David, fiul lui Avraam. De-a lungul acestei genealogii, avem una, două,
trei mirese dintre neamuri.

„Iese a născut pe împăratul David. Împăratul

David a născut pe Solomon, din văduva lui Urie..." (v. 6).

Din câte înțeleg eu, deși Scriptura nu spune aici, Bat-Şeba a fost evreică, dar s-a căsătorit cu Urie hetitul, aceasta făcând-o o hetită, deoarece cu cine te căsătorești, aceea este identitatea ta.

Vedeți, aici este o mențiune: Biblia nu spune „Bat-Şeba”, ci „*văduva lui Urie*”, iar noi știm că aceasta este a patra femeie dintre neamuri.

Noi am parcurs aici primele șase versete, primele șase Peciți și am ajuns la a patra femeie pentru că descoperirea a venit în Pecetea a patra, în timpul celei de-a șasea Peciți, a celei de-a șasea mie de ani. Aici avem cea de-a patra femeie dintre neamuri, avem al patrulea stagiul al harului, al patrulea stagiul al restituirii, care ne va duce la versetul 7, la Solomon care este un simbol al lui Hristos. Așadar, cele șase ne duc la șapte care este Solomon, un tip al lui Hristos, care a dus Israelul în epoca de aur, în Mileniul lor care a fost un simbol al Mileniului adevărat.

Așadar, primele șapte versete ale Noului Testament ne arată cele șapte Peciți. Noi nu putem inventa aceste lucruri și nu le putem vedea fără descoperire.

Noi am putea să le arătăm cuiva care va spune: „Da, patru femei... Patru și șapte... Aceasta nu înseamnă nimic.” Dar în ce ne privește, de îndată ce am văzut Pecițile deschise și am recunoscut ce s-a întâmplat, ne întoarcem înapoi și spunem: „Chiar aici, la începutul Noului Testament, sunt patru femei dintre neamuri; sub al patrulea stagiul al restituirii a venit o sămânță, prințul păcii, fiul lui David, fiul lui Dumnezeu, un tip al lui Hristos, care a dus Israelul într-un timp în care pacea a domnit pretutindeni, un simbol al Mileniului.”

„Cercetați Scripturile pentru că ele vorbesc despre Mine.”

În ziua a șasea a creației, bărbatului i s-a dat o femeie. De ce i s-a dat lui Adam o mireasă în ziua a șasea? Ca să se înmulțească. „Șase” este numărul omului. Dumnezeu aduce tainele Sale prin om. În a șasea mie de ani, în această zi, Dumnezeu aduce tainele Sale prin om, iar când această taină va fi completă, Ea Îl va aduce din nou pe Hristos pe pământ. Atunci, vom intra în ziua a șaptea, în Mileniu.

Cercetați Scripturile pentru că noi nu putem face aceasta fără descoperire. Fără Mesaj, vom obține numai confuzie. Dar când vine Mesajul, noi parcurgem câteva versete din Biblie și sărim de pe scaun spunând: „Este minunat! Ori sunt complet nebun, ori Duhul descoperirii este aici, fiindcă deschid fiecare verset din această Biblie.”

Uneori, în timpul citirii noastre zilnice, ne așezăm, citim câteva versete și apoi ajungem la un verset de la care explodează totul. Ce este aceasta? Descoperirea; iar atunci vedem ceva ce nu am mai văzut înainte. Dar cum am văzut acel lucru? Pentru că descoperirea tainei, a Tabloului per ansamblu, a Pечеții a șaptea, deschide fiecare dintre celelalte taine. La timpul potrivit, Dumnezeu vine și o deschide.

În Ioan 6.41, scrie:

*„Iudeii cârteau împotriva Lui, pentru că zisese:
„Eu sunt Pâinea care S-a coborât din cer.”*

De fiecare dată, Cuvântul le-a spus Adevărul, dar ei L-au negat. Acolo era manifestarea Cuvântului care le spunea Adevărul, dar lor nu le plăcea aceasta. Cui nu-i plăcea? Curvei, vameșului? Cui nu-i plăcea

Cuvântul descoperit al orei care ilustra adevăratul Cuvânt? Întotdeauna sunt conducătorii religioși. Cine s-a luptat cu fiecare profet care a pășit în scenă? Întotdeauna au fost conducătorii religioși. Este uimitor faptul că tocmai cei care pretindeau că vestesc și au Adevărul erau cei care luptau împotriva Lui.

*„Iudeii cârteau împotriva Lui, pentru că zisese:
„Eu sunt Pâinea care s-a coborât din cer.”*

*Și ziceau: „Oare nu este acesta Isus, fiul
lui Iosif...”*

Vedeți, se întorceau la înțelegerea firească. Nu a fost acela William Branham? Nu a fost tatăl său un alcoolic?

Dr. Davis

s-a uitat la fratele Branham când el i-a spus: „Domnul mi-a spus că mă voi ruga pentru regi și pentru alți oameni”, dar el nu a avut nici o descoperire, așa că nu l-a putut crede. El s-a uitat la tânărul acela umil, de douăzeci și ceva de ani, care voia să predice Evanghelia, dar nu avea un trecut solid, ci era un om sărac, și i-a zis: „Cum vei putea face aceasta cu educația ta de șapte clase?”

Ce făcea el? Ceea ce au făcut și conducătorii religioși cu Isus. Este o repetare a Scripturilor. Astfel, el s-a uitat la fratele Branham și i-a spus: „Tu, care ai o educație de șapte clase? Nu ai bani, nu ai nimic, cum vei duce o slujbă de vindecare în toată lumea și cum te vei ruga pentru regi? Cum vei face aceasta?” Dar fratele Branham avea descoperirea, așa că i-a spus: „Nu știu cum o voi face, dar El a spus aceasta.”

Dacă dr. Davis ar fi fost un om duhovnicesc, ar fi spus: „Frate, nu știu cum este posibil acest lucru, dar mă voi ruga pentru

tine, fiindcă te cred.” Dar în loc să facă aceasta, el s-a întors la gândirea sa firească.

Dacă astăzi există ceva care ne limitează, aceea este mintea noastră firească, de aceea spun: „Doamne, arde aceasta din mintea mea!” De ce? Pentru că mintea îmi spune: „Nu pot umbla pe ape!”, dar Duhul zice: „Ba pot umbla pe ape!” Mintea spune că eu nu pot să dispar de aici și să apar dincolo, dar noi nu trebuie să avem un trup proslăvit ca să ne facem nevăzuți aici și să apărăm în altă parte, la o sută de mile depărtare; Filip a făcut aceasta în același trup pe care-l avem și noi, iar acest Mesaj a venit ca să ne întoarcă înapoi la credința părinților noștri de la Rusalii, aceasta fiind credința pe care o avea Filip. Această credință i-a fost suficientă ca să se facă nevăzut din fața ochilor celorlalți și să apară în altă parte. Aceasta nu s-a petrecut într-un trup proslăvit, ci într-un trup ca cel pe care-l avem și noi. El a avut descoperirea deplină a lui Isus Hristos, iar noi avem astăzi descoperirea deplină a lui Isus Hristos, ceea ce înseamnă că nimic nu este imposibil pentru cei ce cred. Mesajul S-a întors ca să aducă înapoi potențialul deplin.

Noi nu mai așteptăm nimic, pentru că potențialul este aici, trupul nostru se schimbă în interiorul nostru și plinătatea Răpirii este în interiorul nostru. Trupul acesta care valorează câțiva cenți, poate umbla pe ape; trupul acesta poate să dispară și să apară în altă parte. Gura aceasta care a fost murdară cândva, a fost sfințită prin Sângele lui Isus Hristos și poate aduce la existență veverițe. Ceea ce ne mai limitează, este ceea ce se află între urechile noastre, este mintea cu memoria, raționamentul și inteligența ei, pe care noi ne sprijinim toată existența. Noi le avem ca să putem percepe tărâmul acesta pământesc, nu ca să contactăm Tărâmul ceresc; acesta de aici este ceața, vaporii, dar celălalt este Realitatea. Acesta este negativul, iar acela este pozitivul, de aceea, zic: „Dumnezeule, ajută-mă să nu privesc la negativ, la ceață, ci ajută-mă să-mi bazez credința pe ceea ce este real.” Realul nu este ceea ce poate fi văzut, ci ceea ce nu se vede. Acea este realitatea.

Ei au făcut toate acele lucruri fără să aibă nimic diferit de ceea ce avem noi chiar acum. Aleluia! Noi zicem: „Oh, dacă aş trăi la potențialul meu adevărat, m-aş vindeca de răceală!” Prieteni, dacă am trăi la adevăratul nostru potențial, trupul nostru s-ar schimba într-o clipă. Acesta este potențialul care se află chiar acum în noi. Ce este imposibil când voi sunteți Mireasa lui Isus Hristos și aveți Viața deplină a lui Isus Hristos care a fost restituită înapoi? Nimic! Aleluia!

„Și ziceau: „Oare nu este acesta Isus, fiul lui Iosif, pe ai cărui tată și mamă îi cunoaștem?”

În mesajul „**Cina**”, care a fost ultimul mesaj vorbit, fratele Branham a spus: *„Am înțeles că eu nu sunt fiul lui Charles și Ella Branham, ci sunt fiul lui Dumnezeu.”*

Eu sunt un fiu (sau o fiică) a lui Dumnezeu.
Aceasta este identitatea pe care trebuie s-o avem noi.

„Cum dar zice El: „Eu M-am coborât din cer?”” (v. 42).

Ei erau pe deplin zăpăciți de cuvintele care ieșeau din gura Sa, pentru că nu aveau nici o descoperire. Dar intelectul lor era intact; ei nu erau săraci cu mintea. Zilele în care trăiau ei, erau zile puternice, și nu erau săraci cu mintea, nu aveau nici o problemă; auzul lor era bun și trupul lor era sănătos, dar cu toate acestea au zis: „Ce zice? El S-a coborât din cer? El este Pâinea care S-a coborât din cer? Cum S-a coborât El din cer? El a venit de la tatăl și mama Lui pe care-i cunoaștem, de la Iosif și Maria, iar El este Isus. Noi știm totul despre El, L-am cunoscut de copil și L-am văzut crescând! Deci, cum poate spune că El S-a coborât din cer?”

Cercetați Scripturile, pentru că ele vorbesc despre noi, prieteni.

„Cum dar zice El: „Eu M-am coborât din cer”?”

Isus

le-a răspuns: „Nu cârtiți între voi.

Nimeni

nu poate veni la Mine dacă nu-l atrage Tatăl, care M-a trimis; și Eu îl voi învia în ziua de apoi.

În

proroci este scris: „Toți vor fi învățați de Dumnezeu.” (v. 42-45).

Ascultați! De cine vor fi învățați ei? Cine l-a învățat pe Petru că Isus Hristos era Fiul Dumnezeului celui viu?

„Tatăl Meu care este în ceruri ți-a descoperit aceasta.” Cine l-a învățat pe Petru? Tatăl, Dumnezeu.

Și aici este scris: „Toți vor fi învățați de Dumnezeu.”

Descoperirea nu poate fi învățată de un om sau de altul.

Dumnezeu folosește darul propovăduirii, iar în cadrul propovăduirii, El poate aduce descoperire; dar propovăduirea în sine nu va aduce descoperire.

Propovăduirea nu este decât un dar al lui Dumnezeu prin care Cuvântul poate fi frânt și trimis la oameni pentru ca Dumnezeu Însuși să poată lua acel Cuvânt și

să-L aducă în inima voastră. Descoperirea nu poate fi învățată, așa că puteți trăi toată viața în cadrul Mesajului și să nu aveți descoperire. Descoperirea vine de la Dumnezeu: „Toți cei care vor fi atrași de Tatăl, vor veni la Mine; și toți vor fi învățați de Dumnezeu.” Aceasta face următorul verset foarte interesant:

„Așa că oricine a ascultat pe Tatăl și a primit învățătura Lui vine la Mine.” (v. 46).

„A ascultat” este la prezent sau la trecut? Este la trecut. Când L-ați ascultat voi pe Tatăl? După ce ați venit la El? Nu! Dar când? Voi trebuia să-L ascultați pe Tatăl înainte de a veni la Isus. Când anume? Poate atunci când erați cu El înainte de întemeierea lumii. Poate atunci L-ați ascultat pe Tatăl, pentru că voi faceți parte din atributele lui Dumnezeu și ați venit din gândul lui Dumnezeu, pe pământ. Astfel, înainte să veniți la Hristos, a trebuit să fiți deja învățați de Tatăl și L-ați ascultat pe Tatăl. Când? Când El a strigat: „Să fie!”, noi eram acolo, în acel Logos; eu eram acolo. Nu suntem conștienți de aceasta și nu avem amintiri în legătură cu aceasta, dar eram acolo. Nu ceea ce vedem noi astăzi, acest trup de carne, ci ceva ce se află înăuntrul nostru, adevăratul eu. Voi nu m-ați văzut niciodată pe mine, ci ați văzut doar cortul în care locuiesc temporar. Deci, voi nu m-ați văzut pe mine, dar adevăratul eu se afla acolo. Cei care vin de la Tatăl, L-au ascultat deja pe El. Acesta este harul, frați și surori, iar descoperirea înseamnă a ajunge la harul lui Dumnezeu.

„Așa că oricine a ascultat pe Tatăl și a primit învățătura Lui vine la Mine.”

Vedeți, trecut și prezent. Dacă a auzit, vine.

Voi de ce sunteți aici? De ce credeți Mesajul? Nu pentru că cineva v-a explicat ceva, nici din pricina intelectului vostru, a sursei voastre, a Lexiconului vostru grec, nu de aceea sunteți aici și credeți Mesajul, ci pentru că Ceva în voi știa deja că este Adevărul; iar când a venit Cuvântul, a venit ca să aducă

Cuvântul la Viață. Cuvântul a venit la Cuvânt, Viața a venit la Viață. Cuvântul era deja acolo, Viața era deja acolo, Sămânța era deja acolo, deci Cuvântul-Sămânță a venit la Sămânță, Viața a venit la Viață, Cuvântul a venit la Cuvânt ca să-L aducă la Viață pentru că era deja în Sămânță. Este simplu dacă avem descoperire, dar foarte complicat dacă încercăm să înțelegem.

„Nu că cineva a văzut pe Tatăl, afară de Acela care vine de la Dumnezeu; da, Acela a văzut pe Tatăl.

*Adevărat,
adevărat vă spun că cine crede în Mine are viața veșnică.*

*Eu
sunt Pâinea vieții.*

*Părinții
voștri au mâncat mană în pustie și au murit.*

*Pâinea
care se coboară din cer este de așa fel ca cineva să mănânce din ea și să nu moară.*

*Eu
sunt Pâinea vie, care s-a coborât din cer. Dacă mănâncă cineva din pâinea aceasta, va trăi în veac; și pâinea pe care o voi da Eu este trupul Meu, pe care îl voi da pentru viața lumii.”*

*La
auzul acestor cuvinte, iudeii se certau între ei și ziceau: „Cum poate omul acesta să ne dea trupul Lui să-l mâncăm?”*

Isus

le-a zis: „Adevărat, adevărat vă spun că, dacă nu mâncați trupul Fiului omului și dacă nu beți sângele Lui, n-aveți viața în voi înșivă.

Cine mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu are viața veșnică; și Eu îl voi învia în ziua de apoi.” (v. 46-54).

Dacă aveți Viață veșnică veți mânca trupul Său și veți bea sângele Său. Ce vă determină să faceți aceasta? Faptul că aveți Viața veșnică. Ce vă determină să mâncați și să beți? Viața veșnică. Care Viață veșnică? Pe care o aveți deja.

Când ați săvârșit cel mai urât păcat din viața voastră, lucrul pe care diavolul îl aduce înaintea ochilor voștri când sunteți slabi și doborâți, ca să vă facă să intrați într-o stare de depresie, să vă simțiți nedemni, păcatul care vă face să vă cutremurați când vă gândiți la el, când voi trăiați în acel păcat, Viața veșnică era în voi. Iar ceea ce v-a scos din acel păcat și v-a adus la Cuvânt, la El, a fost Ceva ce era deja în voi.

„Căci trupul Meu este cu adevărat o hrană și sângele Meu este cu adevărat o băutură.” (v. 55).

Aceasta este frumos! El a spus deja că Pâinea Vieții este Trupul Său dat de El, iar apoi a spus: *„Căci trupul Meu este cu adevărat o hrană și sângele Meu este cu adevărat o băutură.”* Aceasta este o afirmație destul de îndrăzneță.

El a spus: *„Căci*

trupul Meu este cu adevărat o hrană” și într-adevăr era, iar „*sângele Meu este cu adevărat o băutură*” și era cu adevărat. Dacă eu aş sta astăzi la amvon și aş spune așa ceva, voi ați zice: „Frate Chad, ai luat-o razna!” Dar vedeți voi, Isus Hristos vorbea lucruri duhovnicești, iar pe tărâm duhovnicesc, noi trebuie să încetăm să mai trăim firește. Mesajul acesta a venit să ne ridice din felul firesc de a gândi și să ne aducă într-o altă poziție, acolo unde putem vedea lucrurile duhovnicești cu ochi duhovnicești și unde le putem înțelege cu o înțelegere duhovnicească; ca să nu mai comparăm firescul cu firescul, ci duhovnicescul cu duhovnicescul.

Pe acest tărâm duhovnicesc, nu pe cel firesc, ci în Duhul, Trupul Lui este cu adevărat o hrană. Este cu adevărat Ceva cu care voi vă hrăniți, pentru că nu vă hrăniți cu cuvintele unui om, ci cu Cuvintele-Trup ale Fiului omului. Cu ce mănânc eu? Nu cu dinții firești pe care-i am, ci este o Sărbătoare duhovnicească în care noi mâncăm Mielul, în care mâncăm Cuvântul cu care creștem și bem Sângele Său care este Viața Sa, pentru că Sângele este Semnul Vieții, este Viața din Cuvânt pe care noi o primim duhovnicește, nu firește.

Noi nu rupem pagini din Biblie ca să le mototolim și să le mâncăm, nici nu credem că atunci când venim la Cină are loc o transsubstanțiere, unde sunăm dintr-un clopoțel, spunem o rugăciune și dintr-o dată ceea ce avem în față devine trupul fizic al lui Isus Hristos, iar atunci facem parte din El pentru că L-am mâncat fizic. Nu, nu este firește, ci duhovnicește. Tot ceea ce se petrece cu neamurile este duhovnicește, nu firește, dar noi ne trezim cu idei evreiești, firești, și nu mai căutăm partea duhovnicească.

El ne-a spus: „*Voi însă sunteți o preoție împărătească, un neam sfânt...*” (1Petru 2.9). Aceasta este ceea ce a spus Petru. Care sunt hotarele neamului nostru? Unde sunt limitele lui? Unde este sediul? Unde este Ambasada? Ce steag ridicăm? Noi nu suntem un popor firesc, ci unul duhovnicesc, pentru că El ne-a spus: „*Sunteți o preoție de rang împărătesc.*” Unde aprindem lumânările? Unde aducem jertfele? Vedeți,

nu este ceva firesc, ci este duhovnicesc.

De aceea,

Pavel a spus: „Voi nu ați ajuns la un munte care poate fi atins și ars de foc.”

De fapt, el a spus: „*Voi nu v-ați apropiat de un munte fizic care se putea atinge și*

care era cuprins de foc... Ci ați ajuns la muntele Sionului.” Pavel a făcut această

afirmație: „Voi ați ajuns la un loc”, adică ați

ajuns într-o poziție, „*ați ajuns la muntele Sionului.*” Unde se află el?

Unde este pe hartă, îl pot găsi? Este ca Muntele Sinai? Pot să merg să-l caut?

Voi găsi urmele lăsate de foc pe vârful lui?

„*Voi ați ajuns la muntele Sion, la cetatea*

sfântă, la noul Ierusalim, în adunarea de sărbătoare a îngerilor, la biserica

întâilor născuți.” (Evrei 12.22). Voi ați ajuns deja în această

poziție, este o poziție fizică pe un tărâm duhovnicesc, nu o poziție fizică pe

acest pământ. El ne-a spus: „Voi ați ajuns deja la aceste lucruri, dar nu le

puteți vedea cu ochii aceștia.” Cu toate acestea, „noi am ajuns acolo, am ajuns

deja la Muntele Sion, la Noul Ierusalim, în compania îngerilor, la Sângele

stropirii care vorbește mai bine decât sângele lui Abel”, dar nu le putem

vedea. Aceasta este făgăduința pentru neamuri și nu este ceva firesc.

Cum a venit Isus Hristos la neamuri? Profeția a

spus: „Tu vei fi o Lumină pentru neamuri.” Așadar, profeta a fost: „Vei fi o

Lumină pentru neamuri.” Simion a confirmat profeta când L-a luat în brațele

Sale, în ziua a opta, iar când profeta trebuia să fie împlinită, îl vedem pe

Pavel venind pe drum cu un Mesaj. De ce umbla el pe drum cu un Mesaj? Pentru că

El era Lumina pentru neamuri, El era împlinirea profetei; Acela era Domnul

care venea la neamuri, dar nu este ceva vizibil, ci este nevăzut.

Să citim mai departe:

„Căci trupul Meu este cu adevărat o hrană și sângele Meu este cu adevărat o băutură.

Cine

mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu rămâne în Mine, și Eu rămân în el.

După

cum Tatăl, care este viu, M-a trimis pe Mine și Eu trăiesc prin Tatăl, tot așa, cine Mă mănâncă pe Mine va trăi și el prin Mine.

Astfel

este pâinea care s-a coborât din cer, nu ca mana pe care au mâncat-o părinții voștri, și totuși au murit; cine mănâncă pâinea aceasta va trăi în veac.”

Isus a spus aceste lucruri în sinagogă, când învăța pe oameni în Capernaum.” (v. 55-59).

Vedeți, El învăța aceste lucruri în biserică; nu undeva afară, ci în biserică.

„Mulți din ucenicii Lui, după ce au auzit aceste cuvinte, au zis: „Vorbirea aceasta este prea de tot: cine poate s-o suferi?” (v. 60).

Vedeți, urmează o respingere, care nu vine din afară, ci din interior. Este o vorbire prea de tot dacă nu este descoperire, dar de îndată ce avem descoperirea, este o vorbire simplă. Astăzi, două mii de ani mai târziu, când avem descoperirea cu privire la aceste lucruri, putem spune că este ușor și că nu există nimic complicat în înțelegerea lor. Dar atunci, în ziua când au fost vorbite, înainte de venirea descoperirii, ei

stăteau acolo, chiar și Petru, și nu înțelegeau nimic. Fratele Branham a spus că ei nu aveau habar despre ceea ce le vorbea Isus. Toți apostolii Săi stăteau acolo dar nu înțelegeau despre ce vorbea El, în timp ce cei șaptezeci spuneau: „Aceasta este o vorbire prea de tot!”, dar era o vorbire prea de tot din cauza minții lor firești. Acesta este singurul lucru care face Scripturile să fie grele, care face Mesajul să fie greu: o minte firească.

„Isus, care știa în Sine că ucenicii Săi cârteau împotriva vorbirii acesteia, le-a zis: „Vorbirea aceasta este pentru voi o pricină de poticnire?”

*Dar
dacă ați vedea pe Fiul omului suindu-Se unde era mai înainte?...” (v. 61-62).*

Ei tocmai spusese că El venea de la Iosif, dar aici El spune: *„Dar dacă ați vedea pe Fiul omului suindu-Se unde era mai înainte?...”*

Acum ascultați:

„Duhul este acela care dă viață, carnea nu folosește la nimic...”

Ce spunea El? Încetați să mai priviți la trup, la partea firească. Vedeți, El se referea la Duh.

*„...cuvintele
pe care vi le-am spus Eu sunt duh și viață.*

Dar

sunt unii din voi care nu cred.” Căci Isus știa de la început cine erau cei ce nu cred și cine era cel ce avea să-L vândă.

Și

a adăugat: „Tocmai de aceea v-am spus că nimeni nu poate să vină la Mine dacă nu i-a fost dat de Tatăl Meu.”

Din

clipa aceea, mulți din ucenicii Lui s-au întors înapoi și nu mai umblau cu El.” (v. 63-66).

Aceștia era apostolii Săi, nu niște oameni din afară.

„Atunci, Isus a zis celor doisprezece: „Voi nu vreți să vă duceți?”

„Doamne”,

I-a răspuns Simon Petru, „la cine să ne ducem? Tu ai cuvintele vieții veșnice.” (v. 67-68).

De câte ori v-ați aflat aici de când sunteți în Mesaj? Cineva începe să vă pună întrebări, să vă contrazică, să aducă confuzie în mintea voastră, să ia Mesajul și să vă răsucescă mintea încât v-o face nod, iar atunci tot ce mai puteți spune este: „Unde să ne ducem?” Noi nu avem unde să ne ducem.

„Doamne”,

I-a răspuns Simon Petru, „la cine să ne ducem? Tu ai cuvintele vieții veșnice.

Și noi am crezut și am ajuns la cunoștința...

Aceasta este o descoperire, prieteni. „Noi am crezut și am ajuns la cunoștința... nu la ceea ce ai spus când ai zis că trebuie să mâncăm trupul Tău și să bem sângele Tău”. Nu la aceasta se referea Petru, ci la descoperirea pe care i-a dat-o Dumnezeu, care a venit de la Tatăl: *„Și noi am crezut și am ajuns la cunoștința că Tu ești Hristosul, Sfântul lui Dumnezeu.”*

Știți ce descoperire vă ține când cineva încearcă să vă aducă confuzie în Mesaj sau să vă dea peste cap? Aceeași descoperire care a venit de la Tatăl. „Unde să ne ducem? Mesajul acesta este Hristos!” El deține Cuvintele Vieții și deschide tainele. Poate eu nu înțeleg totul, dar ceea ce știu, cunoștința la care am ajuns, este cheia, iar dacă nu aveți altceva, spuneți: „Doamne, dă-mi o descoperire prin care să ajung la cunoștința că acest Mesaj este Hristos”, o Temelie de care nu ne putem îndepărta, indiferent ce spune cineva.

Petru nu a putut pleca, deși intelectul lui nu putea gestiona sau înțelege lucrurile pe care le spunea Isus, dar credeți că plecarea celorlalți l-a rănit? Amintiți-vă că în clipa aceea, Petru credea că aceea avea să fie o mișcare mare și că toată națiunea avea să fie convertită; credea că Isus urma să devină Împărat, iar el va fi mâna Sa dreaptă. Aceasta gândea la momentul acela. El aștepta încă lucruri mărețe, mai mulți oameni care să vină, mai multe semne, mai multe minuni, mai mult prestigiu, mai multă onoare, dar iată că Isus a început să spună lucruri care nu aveau sens. El a început să spună lucruri neînțelese chiar și de apostolii Săi. Atunci, Petru i-a văzut pe unii dintre apostoli îndepărtându-se, dar în inima lui era ancorat Ceva, pentru că el auzise de la Dumnezeu, fusese învățat de Tatăl și spusese: *„Tu ești Hristosul, Fiul Dumnezeului celui viu.”*

Astfel, a zis: *„Și noi am*

crezut și am ajuns la cunoștința că Tu ești Hristosul, Sfântul lui Dumnezeu.”

Acum, aș vrea să vă întreb: Ce este acest Mesaj? Hristos.

Dar noi trebuie să fim siguri că este Hristos pentru că dacă nu suntem siguri că este Hristos, undeva de-a lungul drumului ne vom îndepărta, ne vom ridica și vom pleca pentru că ceva va fi greu de înțeles, greu de gestionat și va exista o despărțire, o separare, o plecare a apostolilor, vor fi niște cuvinte care, așa cum a spus profetul, „nu vor avea sens în mintea noastră”. Undeva de-a lungul drumului va exista o punere sub semnul întrebării a credinței, iar singurul lucru care va rezista în fața acelei provocări este această descoperire de care suntem siguri și anume, că acest Mesaj este Isus Hristos care S-a întors înapoi pe pământ în chipul Cuvântului Său. Eu sunt sigur de aceasta, o știu; nu știu multe lucruri, dar știu că acesta este adevărul. Aceasta este ceea ce mă va ține în zilele întunecate, în necaz, pentru că este ceea ce l-a ținut și pe Petru când tot ceea ce a crezut el că se va petrece, s-a întâmplat exact la polul opus. Dar descoperirea referitoare la Cine este El nu putea să se desfășoare altfel pentru că i-a fost dată de Tatăl, iar dacă i-a fost dată de Tatăl era imposibil ca Petru să o piardă.

Câți dintre voi sunteți mulțumitori pentru descoperirea de la Tatăl? Voi ați fi pierdut-o cu mult timp în urmă, atunci când nu ați primit răspuns la rugăciunile voastre, când familia voastră s-a îmbolnăvit, când cineva drag a trecut din viață, când păstorul s-a îndepărtat de voi și voi v-ați îndepărtat de el, dar în voi a existat Ceva care nu a venit din intelect, ci din Gândul lui Dumnezeu, Ceva care avea atributele și calitățile lui Dumnezeu, care era ancorat în suflet și a fost adus la Viață de o descoperire venită de la Tatăl, așa că ați spus: „Acesta nu este altceva decât Hristos! Puteți scuipa pe Mesaj, pe mine, dar este Hristos și numai El.”

*„Și noi am crezut și am ajuns la cunoștința că
Tu ești Hristosul, Sfântul lui Dumnezeu.”*

Să mergem la Ioan 17.14:

*„Le-am dat Cuvântul Tău, și lumea i-a urât,
pentru că ei nu sunt din lume, după cum Eu nu sunt din lume.”*

Ne-a dat El Cuvântul Său? Atunci nu contează dacă lumea ne urăște sau ne place. La cine vine Cuvântul? La cei care nu sunt din lume. La cine vine Cuvântul? Biblia spune: „la dumnezei”. Spune Biblia aceasta? Cuvântul vine la dumnezei, iar ei nu sunt din lume. Ei sunt dintr-o altă Lume. Cei la care venea Cuvântul erau numiți dumnezei.

*„Le-am dat Cuvântul Tău, și lumea i-a urât,
pentru că ei nu sunt din lume, după cum Eu nu sunt din lume.”*

Vedeți, așa cum Isus nu era din lume, nici apostolii Săi nu erau din lume, și nici eu și voi nu suntem din lume. Explică aceasta. Nu pot, dar cred și o accept.

„Nu Te rog să-i iei din lume, ci să-i păzești de cel rău.

*Ei
nu sunt din lume, după cum nici Eu nu sunt din lume.”*

El a repetat același lucru pentru ca noi să înțelegem.

Să mergem în 1 Ioan 4.1-6:

*„Preaiubiților, să nu dați crezare oricărui duh,
ci să cercetați duhurile dacă sunt de la Dumnezeu; căci în lume au ieșit mulți*

proroci mincinoși.

Duhul

lui Dumnezeu să-L cunoașteți după aceasta: Orice duh care mărturisește că Isus Hristos a venit în trup este de la Dumnezeu;

și

orice duh care nu mărturisește pe Isus nu este de la Dumnezeu, ci este duhul antihristului, de a cărui venire ați auzit. El chiar este în lume acum.”

Dacă era în lume atunci și venise deja acolo, este aici și acum? Este același duh.

„Voi, copilașilor, sunteți din Dumnezeu și i-ați biruit, pentru că Cel ce este în voi este mai mare decât cel ce este în lume.

Ei

sunt din lume; de aceea vorbesc ca din lume și lumea îi ascultă.

Noi

însă suntem din Dumnezeu...”

Aceasta înseamnă că noi venim de la Dumnezeu. Ei au venit din lume, dar noi am venit de la Dumnezeu.

„...cine cunoaște pe Dumnezeu ne ascultă; cine nu este din Dumnezeu nu ne ascultă. Prin aceasta cunoaștem duhul adevărului și duhul rătăcirii.”

Ioan face lucrurile să fie simple. Noi venim de la Dumnezeu, iar dacă ei ne vor asculta, sunt de la Dumnezeu; dar dacă nu ne ascultă, nu sunt de la Dumnezeu.

Aș vrea să iau câteva minute ca să mai privim la aceasta. Nu este o abatere, ci o altă parte a puzzle-ului.

Să mergem în
Luca 22.67-69:

„Dacă ești Tu Hristosul, spune-ne!” Isus le-a răspuns: „Dacă vă voi spune, nu veți crede...”

El le spusese deja multe lucruri, dar ei nu credeau nimic din ceea ce spunea El. Atunci ce rost mai avea să le răspundă la întrebări?

„...și dacă vă voi întreba, nu-Mi veți răspunde, nici nu-Mi veți da drumul.

De acum încolo, Fiul omului va ședea la dreapta puterii lui Dumnezeu.”

Despre aceasta vreau să vorbesc eu, despre „dreapta puterii lui Dumnezeu”.

Să mergem în Marcu 14.62:

„Da,
sunt”, i-a răspuns Isus. „Și veți vedea pe Fiul omului șezând la dreapta
puterii și venind pe norii cerului.”

Vom ajunge la aceasta puțin mai târziu, dar acum
vreau să citesc un citat din „**Întrebări
și răspunsuri din anul 1964**”:

„Când omul a fost făcut după chipul lui
Dumnezeu... Iar apoi, Dumnezeu a venit jos în chip de om ca să-l răscumpere pe
om; aceasta l-a adus pe om și pe Dumnezeu împreună. Cerul și pământul s-au
îmbrățișat și s-au sărutat; Dumnezeu și omul s-a îmbrățișat ca Tată și Fiu când
Logosul S-a făcut trup și a locuit printre noi. Isus a spus: „Eu am venit de la
Dumnezeu și merg la Dumnezeu”. Nu este așa? După moartea, îngroparea,
învierea
și înălțarea Sa, când trupul a fost luat sus ca să stea la mâna dreaptă a lui
Dumnezeu... Acum, eu nu vreau să spun că Dumnezeu are o mână dreaptă;
Dumnezeu este Duh. Dar „dreapta Sa” înseamnă „în puterea și autoritatea lui
Dumnezeu.” Tot ceea ce se află în ceruri a fost numit după El și este supus
Lui. Tot ceea ce se află pe pământ este numit după El și este supus Lui, un
Nume mai presus de orice Nume, Isus Hristos.”

Așadar, fratele Branham ne spune că aceasta nu este
o poziție fizică. Scriptura spune: „stă la dreapta Sa”, „stând la dreapta
Sa”, „la dreapta Sa”, dar toate aceste expresii se referă la același lucru:
Dumnezeu este Duh și El nu are mâini. Aceste expresii nu înseamnă că Isus
Hristos stă lângă mâna dreaptă a lui Dumnezeu, ci arată o poziție de putere și
autoritate, o poziție, nu o locație fizică. Unii oameni cred că El trebuie să
stea la mâna dreaptă a lui Dumnezeu până la împlinirea tuturor lucrurilor, după
care va părăsi acel loc și va veni jos. El nu va părăsi niciodată această
poziție pentru că nu-și va pierde niciodată puterea și autoritatea, iar când va
veni pe pământ și trupul Său la fel, ca să instaleze și să împărătească în
Împărăția lui David, El va fi încă la dreapta lui Dumnezeu. El nu poate părăsi
dreapta lui Dumnezeu pentru că atunci când a venit jos într-un trup, El a

biruit moartea, iadul și mormântul, a luat cheile și S-a înălțat ajungând în acea poziție de putere și autoritate pe care nu o va părăsi niciodată, indiferent pe unde va merge acel trup.

Trebuie să încetăm să mai gândim firește și să facem cerul ca și pământul spunând: „Aici trebuie să stea ceva și acolo altceva.” El stă la dreapta Sa, aceasta fiind o poziție de putere și autoritate. Când Isus Hristos Se va întoarce în trupul în care a fost răstignit, ca să domnească aici timp de o mie de ani, El Se va afla tot la dreapta lui Dumnezeu.

În 1 Petru 3.22 scrie:

„...care stă la dreapta lui Dumnezeu după ce S-a înălțat la cer și Și-a supus îngerii, stăpânirile și puterile.”

Vedeți, de câte ori găsim expresia „dreapta lui Dumnezeu”, aceasta se referă la putere și autoritate, la poziția Sa.

Să mergem în Apocalipsa 4.1-2. Noi știm că Apocalipsa este o Carte a simbolurilor.

„După aceste lucruri, m-am uitat și iată că o ușă era deschisă în cer. Glasul cel dintâi, pe care-l auzisem ca sunetul unei trâmbițe și care vorbea cu mine, mi-a zis: „Suie-te aici și-ți voi arăta ce are să se întâmple după aceste lucruri!”

Numaidecât am fost răpit în Duhul. Și iată că în cer era pus un scaun de domnie, și pe scaunul acesta de domnie ședea Cineva.”

Unde este Isus? Unde este trupul străpuns de cuie?

La dreapta lui Dumnezeu, ceea ce înseamnă că ar fi trebuit să-i vedem trupul colo. Ar fi trebuit să vedem slava Shekinah, iar în partea dreaptă trebuia să vedem trupul Său pământesc, este adevărat? Dar nu aceasta a văzut Ioan când s-a uitat, iar el a privit pretutindeni după un om. Biblia spune că s-a auzit o strigare: *Cine este vrednic să ia Cartea și să-i rupă Pecetele?* Ioan s-a uitat pretutindeni în jur, dar nu a găsit nici un om care să fie vrednic. Unde era Isus? Unde era Omul care a murit? Fratele Branham ne-a spus că El era în spatele scaunului de domnie făcând lucrarea de mijlocire a slujbei de Mare Preot.

Cum adică El era în spatele scaunului de domnie?

Biblia spune că El este la dreapta Sa. Vedeti? El putea să fie la dreapta lui Dumnezeu, dar și în spatele scaunului de domnie; El poate fi la dreapta Sa, dar și pe scaunul de domnie în Mileniu. „Dreapta Sa” este o poziție de putere și autoritate, nu o locație fizică. Dacă nu este așa, atunci Biblia nu înseamnă nimic sau Ioan a avut o vedenie falsă.

Așadar, „dreapta Sa” înseamnă „putere și autoritate.”

Să ne întoarcem la Apocalipsa 1.20:

„Taina celor șapte stele pe care le-ai văzut în mâna dreaptă a Mea și a celor șapte sfeșnice de aur: cele șapte stele sunt îngerii celor șapte Biserici și cele șapte sfeșnice sunt șapte Biserici.”

Așadar, cele șapte stele sunt îngerii celor șapte biserici, mesagerii epocilor bisericilor. Unde sunt mesagerii epocilor bisericilor? În mâna dreaptă a lui Isus. Unde este Isus? La dreapta lui Dumnezeu. Atunci, de ce atunci când s-a uitat și a văzut scaunul de domnie, Ioan nu l-a văzut pe Isus stând la dreapta lui Dumnezeu cu cei șapte

îngerii în mâna Sa dreaptă? Vedeți? Totul este simbolic. Isus a devenit dreapta lui Dumnezeu, iar dreapta lui Hristos în cadrul celor șapte epoci ale bisericilor sunt cei șapte mesageri; ei au avut autoritatea și puterea lui Dumnezeu. Aceasta nu este o locație fizică, ci este o poziție duhovnicească.

Noi trebuie să încetăm să mai fim credincioși denominaționali, să încetăm să mai fim bapțiști citind Cartea Apocalipsei și să fim credincioși ai Mesajului..

Să mergem în Apocalipsa 4.5:

„Din scaunul de domnie ieșeau fulgere, glasuri și tunete. Înaintea scaunului de domnie ardeau șapte lămpi de foc, care sunt cele șapte Duhuri ale lui Dumnezeu.”

Credeam că Dumnezeu este un singur Duh. Fratele Branham a spus: *„Acesta este un singur Duh Sfânt care a lucrat în șapte epoci ale bisericilor”*, dar Biblia spune: *„cele șapte Duhuri ale lui Dumnezeu.”* Unde sunt ele? Înaintea scaunului de domnie. Ce sunt ele? Duhul Sfânt care lucra în cei șapte îngeri. Unde sunt îngerii? În mâna dreaptă a lui Isus Hristos. Unde este Isus Hristos? La dreapta lui Dumnezeu. Noi putem picta un tablou foarte confuz pentru a face din toate acestea ceva ce putem vedea firește, dar totul este duhovnicesc.

Frater Branham a spus în **„Epoca Bisericii Efes”** din Cartea Epocilor Bisericii:

„Iată-L acolo cu cele șapte stele în mâna Sa dreaptă. Mâna dreaptă sau brațul Său înseamnă puterea și autoritatea lui Dumnezeu. Psalmul 44.3: „Căci nu prin sabia lor au pus mâna pe țară, nu brațul lor i-a mântuit, ci dreapta Ta, brațul Tău, lumina Feței Tale, pentru că îi iubeai!” În acea mână dreaptă a puterii sunt șapte stele, care, potrivit

Apocalipsei 1.20 sunt cei șapte mesageri. Aceasta înseamnă că însăși puterea și autoritatea lui Dumnezeu este în spatele acestor mesageri în fiecare epocă. Ei pășesc în față în focul și puterea Duhului Sfânt cu Cuvântul.”

În „**Descoperirea lui Isus Hristos**” din aceeași Carte, el a spus:

„Cele șapte duhuri care stau înaintea scaunului de domnie este Duhul care a fost în fiecare din cei șapte mesageri, care le-a dat slujbele pentru epoca în care trăiau ei.”

Acum vreau să vă pun o întrebare: Când a fost aici apostolul Pavel, una din stele a părăsit mâna lui Isus și a venit jos pe pământ, și unul din cele șapte duhuri a părăsit scaunul de domnie? Nu, prieteni. Acest pământ reflectă doar ceea ce are loc în cer. Cerul nu este departe, ci este chiar aici. Cât timp vă va lua să călătoriți în ceruri? Ce cale veți urma? Câte mile veți parcurge? Nu este o locație fizică, ci este o altă dimensiune, iar ceea ce se petrece în acest trup doar materializează ceea ce se petrece în cealaltă dimensiune. Nu este ca și cum din mâna Sa pleacă o stea, iar atunci Isus mai ține în mână doar șase stele. Ele sunt tot timpul în mâna Sa dreaptă. Noi nu mai suntem copii.

Să mergem în Apocalipsa 5.1:

„Apoi am văzut în mâna dreaptă a Celui ce ședea pe scaunul de domnie o carte, scrisă pe dinăuntru și pe dinafară, pecetluită cu șapte peceti.”

Păi, am crezut că Isus Se afla la dreapta Sa! Credeam că stelele sunt în mâna Sa dreaptă, dar aici vedem că în mâna Sa dreaptă era o Carte. Mâna dreaptă simbolizează autoritatea și puterea.

Acum să mergem în Geneza 1, când Dumnezeu a creat omul, l-a făcut parte bărbătească și parte femeiască, și i-a dat pământul să-l stăpânească. Cine erau ei? Ei erau puterea și autoritatea asupra pământului. Dar unde s-a dus Titlul de Proprietate când au pierdut poziția aceea prin faptul că au păcătuit? În mâna dreaptă a lui Dumnezeu. De ce? Ce reprezintă acest Titlu de Proprietate?

Puterea și autoritatea lui Dumnezeu de a conduce și de a împărăți peste pământ, iar acea putere și autoritate se întoarce la rasa umană prin Mire și Mireasă. Mirele i-a cumpărat înapoi, iar Mireasa încheie partea sa în Planul Răscumpărării întorcându-se la Cuvântul deplin, fără să mai fie amăgită, fără cusur, fără compromis și fără să schimbe Cuvântul. Ea își face partea sa.

Ce s-a întâmplat? Cartea cu cele șapte Peciți a fost ruptă arătând unde este puterea și autoritatea de stăpânire asupra pământului; aceasta este în Hristos și în Mireasa Sa, ei fiind împreună-moștenitori. *„Cel care va birui în Laodicea, va sta cu Mine pe scaunul Meu de domnie, așa cum Eu am biruit și am stat cu Tatăl Meu pe scaunul Său de domnie.”* Ce este Aceasta? Cartea din mâna Lui dreaptă și ne arată unde este locul vostru și al meu.

Fratele Branham a spus următoarele în mesajul **„Este răsăritul Soarelui”**:

„Uitați-vă la ceea ce am văzut astăzi. Puterea de aducere la Viață a venit la noi ca să deschidă cele șapte Peciți.”

Aceasta este Cartea care Se afla în mâna Celui ce ședea pe scaunul de domnie.

„Ce a fost aceasta, inteligența unui om? Nu, puterea de aducere la Viață a lui Dumnezeu. Vedeți, puterea de aducere la Viață a lui Dumnezeu a spus mai dinainte că va avea loc aceasta. Vedeți, puterea de aducere la Viață a lui Dumnezeu a făcut ca lumea să mărturisească despre

Aceasta că este Adevărul. Așa cum v-am spus, Îngerul Domnului a fost în jur într-un Stâlp de Foc; puterea de aducere la Viață a făcut ca lumea să mărturisească faptul că este Adevărul. Ei nu au știut ce era Aceea, dar noi am știut; uitați-vă în felul acesta, acolo sus este Domnul nostru, vedeți?"

Aici, el ne vorbește despre fotografia cu Norul.

„Ei nu au știut ce era Aceea, dar noi am știut; uitați-vă în felul acesta, acolo sus este Domnul nostru, vedeți?"

Voi puteți vedea?

„El este Cel care a deschis aceste Pечеți. Aceste Pечеți sunt El pentru că tot Cuvântul este Hristos, iar Pечеțile care au fost deschise sunt Hristos.”

Atunci ce este în mâna dreaptă a Celui ce stă pe scaunul de domnie? Hristos. Cartea, Hristos. Fratele Branham o numește Cartea Răscumpărării, Biblia, și mai are un nume pentru Ea, la care vom ajunge imediat.

„Atunci ce este deschiderea Pечеților? Descoperirea lui Hristos și cei șapte îngeri care reprezintă cele șapte Biserici încheiate, dar noi nici măcar nu am putut vedea aceasta. Ei au văzut-o, ei au făcut fotografia, nu noi. Și iată-L acolo, iată-L stând acolo pe Judecătorul suprem, arătând că El este Alfa și Omega, Începutul și Sfârșitul. Ce identificare! Puterea de aducere la Viață a făcut aceasta pentru noi.

Puterea

de aducere la Viață ne îngăduie să vedem venirea Sa. Puterea de aducere la Viață ne-a smuls de la moarte la Viață.”

În „**Hristos este Taina lui Dumnezeu descoperită**” scrie:

„Acum puteți vedea acele Peceți? Atunci El se afla în lucrarea Sa de mijlocire acolo în spate, răscumpărând, dar într-o zi, El a pășit în față ca să ia această Carte pe care a răscumpărat-o.

Și tot ceea ce este în această Carte este El...”

Unde era Cartea? În mâna dreaptă. Puterea și autoritatea se întorcea la om. Consemnarea lui Hristos, puterea și autoritatea în mâna dreaptă. Cine avea puterea și autoritatea de a domni? Acestea se aflau în mâna dreaptă, dar era o Taină pecetluită; nimeni nu o cunoștea pentru că era în mâna dreaptă a Celui ce ședea pe scaun, dar la timpul hotărât, a fost Cineva care a putut s-o ia, s-o deschidă și să descopere Taina puterii și autorității de a stăpâni pământul. Aleluia!

„Tot ceea ce este în această Carte este El pentru că acesta este credinciosul, cuvintele din Carte, iar Cuvântul este El.”

Tot ce este în această Carte a Răscumpărării este El, iar acesta este credinciosul, cuvintele din Carte.

Poate ziceți: „Despre ce vorbește aici? Eu nu înțeleg.”

Ba înțelegeți! Citiți Geneza capitolul 1, pentru că Taina este acolo: „*El i-a făcut parte bărbătească și parte femeiască și i-a numit Adam*”, i-a numit Isus Hristos.

Tot ce este în această Carte pecetluită cu șapte Peceți, această Carte a Răscumpărării, acest Titlu de Proprietate, este El, iar aceștia sunt credincioșii. Sunteți voi credincioșii? Dacă sunteți credincioșii, atunci sunteți în Carte.

„...acesta este credinciosul, cuvintele din Carte, iar Cuvântul este El, parte bărbătească și parte femeiască.

Și tot ce este în Aceasta; El a venit pentru această Carte a Răscumpărării, pentru cei a căror nume au fost scrise în Carte înainte de întemeierea lumii, când El a fost înjunghiat ca Miel.

Și iată-L azi aici, în Cuvântul Său, manifestând același lucru pe care El l-a făcut acolo. Ea nu poate recunoaște altă căpetenie. Nu, domnilor. Nu există nici un episcop, nimic. Ea recunoaște o singură Căpetenie, aceasta fiind Hristos, iar Hristos este Cuvântul.”

De aceea, atunci când a venit Norul, El conținea doar capul lui Isus Hristos. Vedeți? El era Capul care venea la Trup. Trupul era pe pământ, iar El venea la Trup. Trupul este Mireasa, iar Căpetenia este Cuvântul întorcându-Se înapoi la deschiderea Peceților. Aceasta este Căpetenia. Este descoperirea totală a întregii Cărți.

Efesenii 1.3-4 spune:

„Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru, Isus Hristos, care ne-a binecuvântat cu tot felul de binecuvântări duhovnicești, în locurile cerești, în Hristos.

În

El, Dumnezeu ne-a ales înainte de întemeierea lumii, ca să fim sfinți și fără prihană înaintea Lui...”

Efesenii 2.4-6:

„Dar Dumnezeu, care este bogat în îndurare, pentru dragostea cea mare cu care ne-a iubit,

măcar

că eram morți în greșelile noastre, ne-a adus la viață împreună cu Hristos (prin har sunteți mântuiți).

El

ne-a înviat împreună și ne-a pus să ședem împreună în locurile cerești, în Hristos Isus...”

Așadar, unde sunteți voi? La dreapta lui Dumnezeu.

Dacă Hristos a fost înălțat la dreapta lui Dumnezeu, în puterea și autoritatea Sa, iar noi am fost înviați ca să stăm cu El în locurile cerești, unde am fost înviați noi? La dreapta lui Dumnezeu. Amnezia spirituală ne împiedică să vedem aceasta.

Romani 8.16-17:

„Însuși Duhul adevărește împreună cu duhul nostru că suntem copii ai lui Dumnezeu.

Și, dacă suntem copii, suntem și moștenitori: moștenitori ai lui Dumnezeu și împreună-moștenitori cu Hristos, dacă suferim cu adevărat împreună cu El, ca să fim și proslăviți împreună cu El.”

Care este poziția noastră? Mâna dreaptă. Unde era Cartea? În mâna dreaptă. Ce era în Carte? Titlul de Proprietate asupra pământului, puterea, conducerea, dreptul de a conduce și de a stăpâni. Noi vom împărăți și vom domni cu El pe pământ.

Să mergem acum la **„Unirea invizibilă a Miresei lui Hristos”**:

„Numele vostru este acum în noua Carte; nu Cartea Vieții, ci Cartea Vieții Mielului, ceea ce a răscumpărat Mielul. Nu vechea carte a unirii noastre firești, ci cea nouă, Mireasa. Aleluia! Noua voastră viață este în Cartea Vieții Mielului, Certificatul vostru de căsătorie, aleluia, unde preia stăpânirea adevăratul vostru germen veșnic, de la început.”

Deci, ce era în mâna dreaptă a Celui ce stătea pe scaunul de domnie? Cartea pecetluită cu șapte Peceti, Cartea Răscumpărării, întreaga Scriptură, consemnarea lui Hristos, credincioșii fiind cuvintele din Carte, Certificatul de căsătorie. Nu știu ce credeți voi, dar când avem un certificat de căsătorie, acolo nu este doar numele soțului, ci îi regăsim pe cei doi care devin una, Mirele și Mireasa sunt pe Certificatul de căsătorie, iar acest Certificat de căsătorie a fost încheiat înainte de întemeierea lumii, când noi am fost aleși în El. Ce este acest Certificat de

căsătorie? Titlul de Proprietate asupra pământului, dreptul de a ne întoarce cu Hristos ca să stăpânim și să împărțim timp de o mie de ani. Această Carte a Titlului de Proprietate a fost deschisă, Taina a fost descoperită, Hristos Însuși, Îngerul puternic a adus-o jos, în Apocalipsa 10.1 și a dat taina Ei mesagerului celei de-a șaptea epoci, iar acesta a dat-o poporului Său. Și ce avem acum? Noi avem Titlul de Proprietate, Taina, dreptul de a fi împărați și preoți. Ce a venit să facă El? Să frângă amnezia spirituală ca să ne îngăduie să vedem cine suntem cu adevărat.

În mesajul „**A**

încerca să faci o slujbă fără voia lui Dumnezeu” scrie:

„Am parcurs toate aceste lucruri pentru că am dorit să-L vedeți pe Hristos la dreapta, șapte stele în mâna dreaptă, șapte duhuri înaintea scaunului de domnie, Cartea din mâna dreaptă. Am dorit ca voi să vedeți toate acestea pentru că am dorit să ajung aici.

Vedeți,

un pom care se zbate să trăiască, arată că există un pom care nu moare. Vedeți, un om care se zbate pentru viață, arată că undeva există un cort care așteaptă și care nu moare. „Dacă acest cort pământesc se destramă, noi avem deja unul care ne așteaptă.” Într-o zi, bunul Tată ceresc mi-a îngăduit să pășesc dincolo de acea perdea ca să văd aceasta.”

Fratele Branham a fost dincolo de perdeaua timpului și a văzut aceasta, de aceea știa că este adevărat.

Astfel, în „**Capodopera**” din anul 1964, a spus:

„Noi înțelegem că suntem într-o formă negativă și cât timp există un negativ, trebuie să fie și un pozitiv. Nu poate exista un negativ fără pozitiv, pentru că pozitivul este cel ce face negativul.”

Cine era Martin Luther? Negativul. Cine era pozitivul? Steaua din mâna dreaptă a Celui ce ședea pe tron. El reflecta pozitivul, aflându-se aici în negativ.

„Așa cum aveți negativul unui obiect. Trebuie să fie undeva un obiect sau o lumină care să lovească acea lentilă, pentru că altfel nu ar exista nici un negativ. Așadar, când vedem că viața noastră de aici se află în acel negativ și știm că noi suntem făcuți după chipul unei vieți care se află undeva, știm că undeva există un pozitiv pe care l-a lovit lumina și care reflectă ceva aici pe pământ. Noi nu suntem decât acea reflecție, iar obiectul original este undeva. Dacă nu este adevărat, sunt cel mai amăgit om din lume; mi-am trăit viața în van. Dar dincolo de orice urmă de îndoială, eu știu că este acolo. Înțelegeți? De aceea suntem noi aici.”

De ce suntem aici? Noi doar reflectăm ceva de dincolo, dar acea lumină de acolo nu se mișcă, ci este pur și simplu acolo și se reflectă aici. Ceea ce avem aici reflectă doar ceea ce este deja dincolo.

În mesajul **„Este răsăritul Soarelui”**, fratele Branham a vorbit despre trecerea sa dincolo de perdeaua timpului și a spus:

*„Într-o zi când mă simțeam slab, mi-am zis:
„Băiete, ai face bine să mergi înainte pentru că ai cincizeci de ani. Dacă ai de gând să faci ceva pentru Domnul, ai face bine să te grăbești și s-o faci. Îmbătrânești!”
Și acolo, în dimineața aceea, a venit puterea de aducere la Viață, iar El mi-a îngăduit să privesc dincolo de perdea. Și eu v-am văzut pe toți acolo.”*

O clipă! El vorbea unei săli pline de oameni vii.
Când a trecut dincolo, în vedenie, a fost întâmpinat de o femeie care trecuse din viață la optzeci de ani, apoi de soția sa, Hope, dar aici, când a ajuns la mesajul „Este răsăritul Soarelui”, el a spus: „Am trecut dincolo și v-am văzut pe toți acolo.” Ei stăteau aici într-o biserică, dar în dimensiunea aceea, în ceruri, există un trup veșnic, făcut deja (Aleluia!), iar viața care stă pe scaun reflectă doar Viața care se află acolo. Amin!

În Ioan 3.13 scrie: „*Nimeni nu s-a suit în cer, afară de Cel ce S-a coborât din cer, adică Fiul omului, care este în cer.*”

El era și aici și acolo; voi sunteți și aici și acolo. Vă șochează aceasta? Este ceea ce a spus și fratele Branham.

Scriptura spune că dacă se destramă aceste corturi, noi avem deja un cort veșnic care ne așteaptă în ceruri. Ele sunt deja acolo. Eu sunt și aici și acolo în același timp. De cât timp este nevoie pentru a ajunge de aici acolo, câți kilometri sunt, îi putem măsura? Unde este cerul? Este chiar aici, prieteni. De aceea, când ați auzit Cuvântul și ați recunoscut că este hrana pentru vulturi, ați auzit de la teofania voastră.

În „**Hristos este descoperit în propriul Său Cuvânt**” scrie:

„Într-una din aceste zile, veți afla că atunci când veți merge în ceruri, nu veți zbura în altă parte, altundeva, ci veți fi tot aici, dar într-o altă dimensiune mai rapidă decât aceasta.”

Când veți merge în cer, nu veți zbura altundeva

pentru că cerul este chiar aici, prieteni. Este doar o altă dimensiune. Unde este dreapta lui Dumnezeu? Aici. Cerul este aici. Unde este Cartea cu Titlul de Proprietate? Aici. Ce sunt cuvintele din Carte? Credincioșii. Unde sunt credincioșii? Aici, Cuvântul descoperit este aici. Cartea cu Pечеțile rupte este aici, cuvintele din Carte sunt credincioșii, și toate cuvintele sunt El; El este aici în chipul credincioșilor, descoperit de Cartea ale cărei Pечеți au fost rupte.

Nu este departe, nu este ceva ce va veni, este aici!

Spuneți: „Doamne, îndepărtează firea din mintea mea, ajută-mă să uit cele cinci simțuri ale mele, prin care intru în contact cu acest pământ, și îngăduie să am acel simț al credinței, al șaselea simț, care poate să Te atingă în orice timp, care poate să Te simtă ca să știu că ești real, ca să știu că realitățile Cuvântului sunt chiar acum aici.”

Dreapta lui Dumnezeu este descoperită chiar acum, puterea și autoritatea. Ce a fost ceea ce i-a îngăduit lui William Branham să aducă veverițe la existență? Dreapta lui Dumnezeu. Ce a fost ceea ce i-a îngăduit să vorbească furtunii în Colorado? Dreapta lui Dumnezeu. De unde a primit el acea putere și autoritate? De la Dumnezeu. Cum o vom face noi? Când Taina drepteii Sale este descoperită pe pământ și noi vom face aceleași lucruri.

Spuneți: „Doamne, ajută-mă să cercetez Scripturile. Nu vreau să le citesc ca un elev de școală duminicală și nu vreau să fiu un elev de școală duminicală, ci vreau să fiu ca Petru, un neînvățat și necărturar, care nu putea să-și scrie nici numele și mirosea a pește.” Totuși, el a avut o descoperire pe care nu au avut-o niciunul dintre teologi. Vreau să fiu ca umila Hattie Wright, care nu a putut să explice foarte multe, dar a spus: „Aceasta nu este nimic altceva decât adevărul!”

Aceasta este ceea ce vreau eu, un duh de descoperire care să spună: „Aceasta nu este nimic altceva decât adevărul!” Doresc să citesc Biblia cu ochi duhovnicești, cu ochii înțelegerii, fiind luminat de Tine, nu în felul vechi în care obișnuiam s-o fac. Noi obișnuiam s-o luăm și să spunem: „Acestea sunt cuvinte englezești și înseamnă cutare și cutare.” Timp de mii de ani au existat dispute cu privire la acest lucru și încă mai sunt, dar prin faptul că ochii înțelegerii noastre au fost deschiși, acum ne întoarcem la zeci de versete pe care le-am citit de zeci de ori, și deodată le citim și spunem: „Aici sunt eu! Aici vorbește despre mine! Acum pot vedea Taina în întreaga Scriptură, deși înainte nu am putut s-o văd.”

S-au schimbat cuvintele? Nu! Noi ne-am schimbat.

Spuneți: „Dumnezeule, schimbă-mă și îngăduie să văd ceea ce este cu adevărat acest Mesaj.”

Dumnezeu să vă binecuvânteze, sfinților! Slăvim Numele scump al Domnului pentru că El a fost atât de bun cu noi. Știți câți profeți au tânjit să fie aici în această zi și să audă o predică predicată așa? Dar totul a fost lăsat pentru ziua de azi, pentru ziua în care trăim noi și în care El Se exprimă prin noi.

Noi am crezut că într-o zi ne vom lua zborul și vom ajunge Dincolo. Dar cât va dura această călătorie? Care este distanța dintre Cer și pământ? Vedeți, acestea sunt păreri vechi despre dincolo de nori, dincolo de Calea Lactee.

Prieteni, este vorba despre o altă Dimensiune. Nici măcar nu este un alt loc.

Fratele Branham a spus: „Este chiar aici, doar

că se mișcă cu o viteză foarte mare.” Iar viața aceasta pe care o trăim acum, o reflectă pe cealaltă. Acela este pozitivul, iar acesta este negativul. Negativul ilustrează pozitivul, dar fratele Branham a spus că pe măsură ce pozitivul și negativul se apropie unul de celălalt, este ca în cazul unei umbre.

De exemplu, cu cât umbra unei palme este mai departe, se distinge mai greu, dar pe măsură ce se apropie, putem distinge cinci degete, apoi încep să se vadă niște detalii și dintr-o dată, pozitivul și negativul vin împreună, iar trupurile noastre sunt schimbate și ne vom întâlni cu El în văzduh.

Unde în văzduh? În care văzduh? Slăvit să fie Domnul! Noi vom schimba doar dimensiunea, prieteni! Este doar o schimbare a dimensiunii.

Îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru că ne-a crescut și nu mai suntem copii; Îi mulțumesc pentru că ne-a adus într-un loc unde totul este posibil pentru cei ce cred.

Spuneți: „Doamne, dă-mi o descoperire cum nu am mai avut înainte, o descoperire a Răpirii care-mi va schimba trupul. Amin!